

طب پوهنځی

میرگی

میرگی

ډاکټر محمد ابراهيم

۱۳۹۶

پلورل منع دی

Shaikh Zayed University, Khost, Medical Faculty

Afghanic

Dr M Ibrahim

Epilepsy

Epilepsy

ډاکټر محمد ابراهيم
۱۳۹۶

ISBN 978-9936-633-01-8

9 789936 633018

Not For Sale

2017

میرگی

ډاکټر محمد ابراهیم

Afghanic

Pashto PDF
2017

Shaikh Zayed University, Khost, Medical Faculty

Epilepsy

Dr M Ibrahim

Download:

www.ecampus-afghanistan.org

بسم الله الرحمن الرحيم

میرگی

لومړی چاپ

ډاکټر محمد ابراهيم

د کتاب نوم
لیکوال
خپزندوی
ویب پاڼه
د چاپ کال
چاپ شمېر
ډاونلوډ
چاپ ځای

میرګي
ډاکتر محمد ابراهیم
شیخ زاید پوهنتون، خوست، طب پوهنځی
www.szu.edu.af
۱۳۹۶
۱۰۰۰
www.ecampus-afghanistan.org
افغانستان تایمز مطبعه، کابل، افغانستان

د تدریسي کتابونو د چاپولو لپاره له مور سره اړیکه ونیسئ:
ډاکتر یحیی وردک، د لوړو زده کړو وزارت، کابل
تیلیفون ۰۷۵۶۰۱۴۶۴۰
ایمیل textbooks@afghanic.de

د چاپ ټول حقوق له مؤلف سره خوندي دي.

ای اس بی ان ۵-۰۲-۶۳۳-۹۹۳۶-۹۷۸

تقریظ

محترم دوکتور محمدابراهیم د شیخ زاید پوهنتون د طب پوهنځي د عقلي او عصبي دپارتمنت استاد چي د لوړو زده کړو د (۱۳۹۱/۱۰/۱۰) نيتي او (۵۸۷۲۰) گڼه ليک په اساس يي په همدې دپارتمنت کي د نامزد پوهيالي په حيث تقرر کړی، زه د ده لپاره د همدې نيتي وروسته د لارښود استاد په توگه ټاکل شوی يم او نوموړي ته د عقلي او عصبي دپارتمنت له خوا د ميريس نيورولوژي په نوم د عصبي کتابونو د سلسلي له دولسم چاپ (Merritt's Neurology 12th edition) څخه د يوسلودی پنخوسم څپرکي د ۲۴۳۵-۲۴۹۴ صفحو يا ميرگي (Epilepsy) له انگليسي ژبي څخه پښتو ژبي ته د ژباړي دنده سپارل شوي وه. ما دا ژباړه له سر تر پايه ولوستله او نوموړي دا ژباړه په ښه ډول د ژباړي د ټولو شرايطو په پام کي نيولو سره سرته رسولي ده. تر ممکن حده سوچه پښتو کليمات يي کارولي دي، د اړوند کتاب څخه يي کټ منب انځورونه او جدولونه راليردولي او ژباړلي دي چي د لوستونکو په پوهيدو کي گټور تماميري. زه دا ژباړه د نامزد پوهيالي د رتبې څخه د پوهيالي اصل رتبې ته د ارتقا لپاره کافي بولم. هيله لرم چي د طب د مسلک لارويان يي له لوست څخه گټه واخلي او نوموړي استاد ته په دې لار کي د لا زياتو برياوو په هيله.

په درنښت

پوهنمل دوکتور ايمل عزيز جبارخيل

د کابل د طبي پوهنتون د عقلي او عصبي دپارتمنت استاد

الف

تقریظ

د شیخ زاید پوهنتون د طب پوهنځي د رواني او عصبي دپيارتمنت محترم استاد نوماند پوهيالي ډاکتر محمد ابراهيم لخوا د ميرگي تر سرليک لاندې ژباړل شوي ليکنه، مي له يوې مخې ولوستله. څرنگه چې دا موضوع نوموړي ته د کابل د طبي پوهنتون د رواني او عصبي دپيارتمنت لخوا د نوماندۍ دورې په پيل کې ټاکل شوې وه او زموږ د درسي کوریکولم يوه کوچنۍ برخه ده. نوموړي استاد دغه موضوع د نوماندۍ د دورې د يو اړين شرط په توگه په ښه ډول د ژباړې د ټولو اصولو په پام کې نيولو سره ژباړلې ده، د شونتيا تر بريده يې سوچه پښتو کلمي کارولي دي. برسیره پر دې له اړوند کتاب څخه يې کټ مټ جدولونه او انځورونه راليردولي او ژباړلي دي چې د نوموړې ژباړې د لازياتي ښکلا او د لوستونکو په ښه پوهيدو کې گټور پرېوزي. زما په اند د نوموړي استاد لپاره د نورو شرايطو تر څنگ د ده د نوماند پوهيالي له رتبې څخه د پوهيالي اصلي رتبې ته د لوړوي لپاره بسنه کوي. هيله لرم چې نور لوستونکي يې له لوست څخه گټه واخلي اونوموړي استاد ته په راتلونکي کې د لا زياتو برياوو په هيله يم.

په درنښت

پوهندوی ډاکتر جهان شاه تڼی

د شیخ زاید پوهنتون د طب پوهنځي د رواني او عصبي دپيارتمنت
استاد او مشر

ب

سریزه

د لوی خدای ج له سپیڅلي او غني درباره بیا بیا شکریه ادا کوم چې ما ته یې د دې توان راکړ چې د میریټس نیورولوژي (Merritt's Neurology 12th Edition) په نوم د عصبي کتابونو د سلسلې له دولسم چاپ څخه یوسلورډی پنځوسم څپرکی له انگلیسي ژبې څخه پښتو ته وژباړم. دا څپرکی چې د میریټس (Epilepsy) تر سرلیک لاندې دی، له بلې خوا د موجودو اثارو له مطالعې څخه ښکاري چې د تاریخ د پیل له مهاله میریټس شتون درلود او خلکو پیژندل. یونانیانو به ورته سپیڅلي ناروغي ویله یا دا چې نور مذهبي نسبتونه به یې ورته کول، د بیلګې په توګه دوی به ویل چې د ناروغ په دماغ کې شیطان ننوتی دی او داسې نور. له میلاد څخه پنځه پېړۍ وړاندې بالاخره د لومړي ځل لپاره هیپوکرات دا رد کړه چې مذهبي ناروغي ده او هغه وښودله چې دا په دماغ کې یوه پیلیدونکې ګډوډي ده چې په طبی ډول د درملنې وړ ده. که څه هم په تاریخي لحاظ چې معاینات نه وو نو یواځې کلینیکي تشخیص به ایښودل کیده خو بالاخره د فزیولوژي او رواني ناروغيو یو جرمني عالم د لومړي ځل لپاره په ۱۹۲۴ زیږدیز کې انساني الکتروانسفالوګرافي (EEG) اختراع او ثبت کړه او دا نوم یې پرې کېښود. په دې سره په تشخیص کې پرمختګ رامنځ ته شو. په دې تازه وروستیو کې د CT او MRI په مینځ ته راتلو سره د میریټس د ښه تشخیص او شوني لاملونو په پیژندلو کې نور هم پرمختګ وشو.

د نړۍ څلویښت میلیونه خلک پرې اخته دي چې ۷۰٪ یې د درملنې پر مټ قابو کیدی شي ولې په ټولو حالاتو کې یې د تل پاتې روغتیا (شفای) شونتیا ډیره لږه ده. له بلې خوا د ځینو نورو ناروغيو سره هم یو ځای کیدی شي، د بیلګې په توګه ژور خفګان، وسواس، نیم سړی، او داسې نور.

الف

دا چې د میرګي حمله یوه ناڅاپي پېښیدونکې بلا ده چې په ځینو حالاتو کې یې پېښیدل د حتمي مړینې لامل کېدی شي. بل دا چې نوموړې موضوع زموږ د طب پوهنځي د عصبي مضمون د کوریکولم سره سرخوړي او یوه برخه یې جوړوي، له بلې خوا دا چې زموږ ګران هیواد ډیر زیات د جګړو په اور کې سوځیدلی او په هره برخه کې نورو ته اړ یو، یو له دې څخه علمي ډګر دی چې پر بیلا بیلو ستونځو برسیره په خپله ژبه د ګټورو اثارو کمښت یا بیخي نه شتون دی.

د پورتنیو ټکو په پام کې نیولو سره ما ته د نوموړې موضوع ژباړه وټاکل شوه. که څه هم زما لپاره دا ژباړه یو نوی کار او بشايې نیمګړتیاوې به ولري، نو له ټولو درنو لوستونکو څخه ډیر په درناوي هیله لرم چې ما ته خپلې نیمګړتیاوې په ګوته کړي، خو د دې سره سره زه د محترم لارښود استاد پوهنمل ډاکټر ایمل عزیز جبارخیل په نیکه او ښه لارښونه سره وتوانیدم چې راته سپارل شوی مسؤلیت د پای تر بریده ورسوم او له نوموړي څخه یوه نړۍ مننه کوم او ورته د اوږده ژوند غوښتونکی یم چې خپل ارزښتناک وخت یې زما سره په کار واچاوه. هیله لرم چې زما دغه خدمت که څه هم کوچنی دی د طب د مسلک لارویانو لپاره د ګټې اخیستو وړ وګرځي. که څه هم ما پوره هڅه کړې چې سوچه پښتو ولیکم ولی بیا هم د ځینو ټکو ژباړل ډیر ستونځمن او تر دې چې که وژباړل شي د ناسم پوهوي لامل کېدی شي، نو د ښه پوهوي لپاره مې په داسې ځایونو کې ډیر بدلون نه دی راوستلی هیله ده چې د لوستونکو په پوهوي کې ګټور وي.

په درنښت

پوهیالی ډاکټر محمدابراهیم

ب

لړلیک

- 1.....میرگی
- 2.....د حملو او میرگی ډلبندي
- 2.....د حملو ډلبندي
- 10.....د میرگی ډلبندي (د میرگی سنډرومونه)
- 13.....د عمومي میرگی غوره سنډرومونه
- 17.....د میرگی غوره موضعي تراو لرونکي سنډرومونه
- 26.....اپیدیمیلوژي
- 32.....لومړنی تشخیصی ارزونه
- 33.....تاریخچه او معاینه
- 36.....الکتروانسفالوگرافي (EEG)
- 37.....د دماغو تصویر اخیستنه
- 40.....نور لابراتواري معاینات
- 41.....اورد مهاله څارنه
- 43.....طبي درملنه
- 47.....د میرگی ضد درمل
- 47.....دمیرگی ضددرملو غوره کول
- 51.....د میرگی ضد درملو ناوړه اعیزی
- 64.....د میرگی ضد درملو فارمکولوژي
- 75.....د میرگی ضد درملو پریښودل

76.....	د تناسلي روغتيا اړوند مسایل
82.....	د هډوکو روغتيا
83.....	جراحي درملنه
85.....	پرې او ليرې کونکي پروسيجرونه
85.....	(Resective procedures)
90.....	له عمليات وړاندې ارزونه
93.....	د ويکس عصب لمسونه
93.....	پرلپسې حملې
	Error! Bookmark not defined. (Status epilepticus)
95.....	اختلاحي پرلپسې حملې
102.....	بي اختلاجه پرلپسې حملې
104.....	په ميرگي کې د جين ميوتيشن
109.....	رواني او رواني ټولنيز مسایل
115.....	د درمل نه پيروي
117.....	Reference:

میرگی

د میرگی یوه حمله د دماغ یوه موقتي فزیالوژیکه گډوډي ده چې د قشري نیورونونو د پخپله محدودیدونکي، غیر نورمال، او بي کچي هم مهالي بریښنايي ډیسچارج په پایله کې را مینځ ته کیږي. ډیرې بیلا بیلې حملې شته چې هره یوه یې ځانگړي سلوکي بدلونونه او بریښنايي فزیالوژیکي ستونځي د ځان سره لري چې د دماغ د بریښنايي فعالیت په ثبتونکي تصویر اخیستنه یا الکتروانسفالوگرافي (EEG; Electro Encephalo Graphy) کې لیدل کیږي. د هرې بیلې حملې ځانگړنې په یو شمیر لاملونو پورې اړه لري چې؛ ایا په پیل کې ډیری قشر یا یوه برخه اخته ده، د هغې برخې دندې څه دي چې حمله ترې پیلیږي، له هغه وروسته د بریښنايي ډیسچارج خپریدل څنګه دي او تر کومې اندازې د قشر لاندې او د دماغ د قاعدې جوړښتونه اخته دي.

حمله د میرگی یوه تیریدونکي پېښه یا د دماغ د خرابې شوي دندې یو عرض دی. که څه هم حمله د میرگی بنسټیزه ځانگړنه ده ولې ټولې حملې د میرگی په مانا نه دي. د بیلګې په توګه حمله ښايي پخپله له مینځه ولاړه شي داسې چې د یوې حادې طبي یا عصبي ناروغۍ لکه هایپوناتریمیا، د درمل زهریت یا هم د دماغ د التهاب په پایله کې راپیدا او د لومړنۍ ستونځې له حلیدو وروسته حمله پخپله له مینځه ځي. ځینې

خلک د یو نامالوم لامل له امله یوه واحده نه لمسیدلی حمله تیروي دا ډول حمله میرګي نه بلل کیږي.

میرګي یوه یا یوه ډله مزمنې ستونځې دي چې له لمسون او وړاندوینې پرته د حملې تکراري رامینځ ته کیدل یې اړینه ځانګړنه ده. نږدې څلویښت میلیونه خلک په ټوله نړۍ کې پرې اخته دي. د میرګي هر شکل خپل ځان ته طبي تاریخچه او د درملنې پر وړاندې ځواب لري. دغه بیلا بیل ډولونه بنایي د دې څرګندوی وي چې میرګي د ډیرو حالتونو او پتوفزیالوژیکو میکانیزمونو پر بنسټ رامینځ ته کیږي ولې بیا هم ډیری ډولونه یې په انګیرل شوي ارثي بنیاد لرونکي یا ایډیوپاتیګ (idiopathic) او د نا مالومي پخوانۍ ضربې په بنیاد یا هم کریپتوجنیک (cryptogenic) ډلبندي شوي دي.

د حملو او میرګي ډلبندي

د حملو او میرګي دقیقه ډلبندي د میرګي د پدیدو د پیژندلو، د معایناتو لپاره د یو معقول پلان جوړولو، د درملنې د پیل او دوام د وخت، د میرګي ضد غوره درمل ټاکلو او علمي معایناتو د تر سره کولو لپاره چې د کلینیکي او الکتروانسفالوګرافي شکلونو د توپیر غوښتنه کوي، اړینه ده.

د حملو ډلبندي

دغه ډلبندي چې نن ورځ په کار وړل کېږي د ۱۹۸۱ کال د میرګي د حملو ډلبندي ده چې د میرګي په وړاندې د نړیوالې ټولنې ILAE; (International League Against Epilepsy) له خوا را مینځ ته شوي ده (جدول ۱، ۱). دغه سیستم حملې د کلینیکي اعراضو او EEG مالوماتو په بنسټ ډلبندي کوي. دغه ډلبندي دوه ذاتي فزیالوژیک اصول رانغاړي. لومړی دا چې حملې په بنسټیزه توګه په دوه ډوله دي: هغه حملې چې د دماغ د نیمې کرې سره تړاو لري (موضعي یا محراقي حملې) او هغه چې له پیل څخه په خواره واره ډول د دماغ بیلا بیل ځایونه اخته کوي (منتشري یا عمومي حملې). دوهم دا چې حملې متحرکې او بدلون کوونکې دي یانې کلینیکي بڼه څومره چې په اخته برخه پورې تړاو لري همدومره د بریښنايي ډیسچارج د خوریدو په ډول او سلسله پورې هم اړه لري. د حملې دغه بیلا بیل ډولونه چې په شخص کې څرګندیږي د بریښنايي ډیسچارج اندازې او خپریدو د ډول بنسټونه کوي.

جدول (۱، ۱) د ILAE د میرګي د حملو ډلبندي

۱.

قسمي (محراقي) حملې

الف - ساده قسمي حملې (چې شعور نه وي خراب)

۱- د حرکي نښو سره لکه جکسونین (Jacksonian)؛ د ساده

محراقي حملو یو ډول چې په یوه خوا کې په لیرې برخه کې پیل او

په همدې خوا کې تر مخ پورې رسیري) د تاویدونکي او وضعیتي
په گډون

۲- دحسي اعراضو سره (د لیدو، بدني-حسي، د اوریدو، د
بوی، د خوند، او سرخړخي په گډون)

۳- د رواني اعراضو سره لکه په خبرو او پوهیدو کې
ستونځه، د یادابنت خرابي، برسامي او عاطفي بدلونونه

۴- د اتونوميک اعراضو سره (رنگ الوتنه، د رنگ
سورکیدنه، د کسي بدلونونه، د شرفوفیه ناحیې غیرنورمال
حسیت)

ب - پیچلي قسمي حملې (شعور خراب وي)

۱- ساده قسمي پیل چې وروسته شعور خرابیږي

۲- له پیله شعور خراب وي

۳- د غیر ارادي حرکتونو سره

ج - قسمي حملې چې وروسته په دوهم ځلي ډول په عمومي حمله
بدلون مومي

..

عمومي حملې چې غیر محراقي بنسټ لري

الف - بي شعوره حملې

۱- یواځې د خراب شعوري حالت سره

۲- یو یا زیات له لاندې حالتونو څخه؛ اتونوميک اجزا، تونیک

اجزا، غیر ارادي حرکتونو سره او اتونوميک اجزا

ب - میوکلونیک حملی (یوه یا گڼ شمیر)

ج - ټونیک-کلونیک حملی (بڼایي کلونیک، ټونیک-کلونیک حملی

وي)

د - ټونیک حملی

ه - اټونیک حملی

.III

د میرگی نه ډلبنديشوي حملی

د ILAE د ترمینالوژی او ډلبندي د کمیسیون څخه. د میرگی د حملو کلینیکي او الکتروانسفالوگرافیک اصلاح شوي ډلبندي لپاره وړاندیز: میرگی. ۱۹۸۱؛ ۵۰: ۲۲-

۴۸۹

دواړه عمومي او قسمي حملی بیا په فرعي ډولونو ډلبندي شوي دي. د قسمي حملو تر ټولو مهمه فرعي ډلبندي د شعوري حالت سره تړاو لري داسې چې په ساده قسمي حملو کې شعوري حالت روغ، ولي په پیچلو قسمي حملو کې شعور خراب وي. ساده قسمي حملی بڼایي پیچلی شي او یا ساده او پیچلی دواړه په عمومي حملو بدلون ومومي. په لویانو کې عمومي حملی ډیری محراقي پیل لري چې په کلینیکي توګه کیدی شي روښانه او یا نه وي. د عمومي حملو فرعي ډلبندي د میرگی د حرکي ځانګړنو د بڼې او شتون یا نه شتون سره تړاو لري. د حملی لومړنی پېښې چې د ناروغ یا بل کس له خوا لیدل کیږي د حملی د محراقي یا عمومي پیل لپاره تر ټولو د ډاډ وړ دي. ولي بیا هم د بیلا بیلو دلیلونو له کبله کله کله محراقي نښې نه لیدل کیږي چې په لاندې ډول دي.

- کیدی شي ناروغ له حملې وروسته هیرجن وي او لومړني څه یې په یاد نه وي.
- شعور کیدی شي په ډیرې چټکۍ سره خراب او یا حمله دومره ژر عمومي شي چې لومړنی توپيرونکي بڼه پټه یا بیخي ورکه کړي.
- بنایي حمله د دماغ په داسې برخه کې پیل شي چې د کومي روښانه سلوکي دندې سره تړاو ونه لري. ځکه نو حمله یواځې هغه مهال په کلینیکي توګه څرګندیږي چې ډیسچارج د میرګي د پیل د ساحې څخه خپور شي او یا په عمومي حمله بدلون ومومي.

قسمي حملې

ساده قسمي حملې یواځې هغه مهال رامینځ ته کیږي چې د میرګي ډیسچارج د قشر په یوه کوچنی او محدوده ساحه کې چې میرګي توکونکی محراق ورته وایي رامینځ ته شي. نږدې هر عرض او پدیده د قسمي ساده حملې عیني یا ذهني (*aura) ځانګړنه کیدی شي چې له ساده حرکتی لکه جکسونین حملې او د سر، سترګو، یا تنې تاویدونکو حرکتونو لرونکې حملې او یو اړخیزې حسي ستونځې نیولې بیا تر پیچلي

*یوه ناراموونکې حسي ستونځه چې د نا اشنا نور، بوی، یا نورو ډولونو سره وي او د میرګي یا نیم سري ناروغان یې له حملې وړاندې حس کوي

هیجانی، روانی حسی گډوډي، برسامي یا د یادابنت تر بدلونونو پوري شونتیا لري. په ځانگړي توگه دودیز ذهني احساسات يې عبارت دي له: د گيډي د پاسه پورته کیدونکی حسیت، ویره، مسخ یا د بدن د یوې برخې د بیلیدو احساس، د نا پیژانده شي په لیدو داسې احساس چې له وړاندې یې پیژني (dj vu) د پیژندلي شي نه پیژندل (jamais vu) او د اوریدو برسامات. د ساده قسمي حملې په مهال ناروغان پرته له هغه محدودیتونو چې د قسمي حملې په سبب په ځانگړو دماغي دندو کې رامینځ ته شوي د چاپیریال سره نورمال چلند کوي.

له بلې خوا پیچلي قسمي حملې له پیله د شعور د خرابوالي سره مل وي چې دا د حملې د دیسچارج د دوه اړخیز خپریدو ښودنه کوي چې کم تر کمه تر قاعدوي قدامي دماغ او سلوکي دماغي ساحو پوري وي. برسیره پر شعور خرابی پیچلي قسمي حملې غیر ارادي حرکتونه هم د ځان سره لري لکه: شونډو ټرکول، تکراري د څه شي تیرول، د یوې حرکتې دندې کمزوري تکرارول یا کوم بل پیچلی، بی موخي او نا مناسب خوځښت.

له حملې وروسته تر څو دقیقو پوري د ناروغ شعور تیاره او بی درکه وي او د میرگي څخه د میرگي وروسته حالت ته د لیرد پیژندل د هم مهالي EEG پرته ستونځمن وي. د پیچلو قسمي حملو ۸۰٪-۷۰٪ له صدغي (تیمپورل) او پاتي یې له جبهې (فرنټل) او قفوي (اکسیپیتل) برخو څخه سرچینه نیسي.

عمومي حملې

عمومي ټونیک-کلونیک حملې (Grand mal) په ناڅاپي توګه د شعور له مینځه تګ، زورسره د تنې، لاسونو، پښو غزیډو (tonic مرحله) چې ډیری مهال ورسره یوه لوړه چپغه چې هوا له کش شویو صوتي حېولو څخه د تریدو په پایله کې رامینځته کیږي (د میرګي چپغه) او له دې وروسته هم مهالي عضلي ټکانونو (clonic مرحله) سره څرګندیږي. په ځینې ناروغانو کې له ټونیک-کلونیک سلسلې وړاندې یو څو کلونیک ټکانونه رامینځته کیږي، په نورو کې بیا یواځې ټونیک یا کلونیک مرحله روښانه وي. له حملې وروسته د لنډ وخت لپاره ناروغ نه بیدارېږي، او بیا ستړی، شعور یې تیاره او خوب ته میلان لري. ځینې ناروغان د دقیقو او ساعتو لپاره د عمومي ټونیک-کلونیک حملې وړاندې غیر ثابت، مخبره اعراض (د میرګي prodrome) لري. دودیز اعراض یې نا ځانګړی تشویش، تخریشیت، د تمرکز کموالی، او سردردې یا نور نارامونکي حسیتونه دي چې دې ته اورا نه وايي.

په بې شعوره حملو (Petit mal) کې په لحظوي توګه شعور له مینځه ځي ناروغ څه ته چې مخ شي په وازو سترګو بې موخي ورته ګوري او په څه چې اخته وي بوختیا یې په تپه ودریږي. بې شعوره حملې ناڅاپه پیل او پای مومي او له حملې وړاندې یا وروسته کوم خبرداری یا مرحله نلري. په اوږدو حملو کې ښايي د سترګو د ځیرمو یا مخ په عضلاتو کې

لږ غوندي ميوکلونیک ټکانونه، د عضلي ټون بایلل او غیر ارادي حرکتونه ولیدل شي. که چیرې پیل او پای ښه روښانه نه وي او یا ټونیک او اټونومیک اجزا پکې وي نو بیا ورته غیر دودیزې بې شعوره حملې وایي. غیر دودیزې بې شعوره حملې ډیری مهال په تکاملي توګه وروسته پاتې ماشومانو کې چې میرګي ته مساعدې دماغي ستونځې ولري لکه Lennox-Gastaut سندروم چې وروسته په دې څپرکي کې راځي، لیدل کیږي.

ميوکلونیک (myoclonic) حملې په چټکو، لنډو، عضلي ټکانونو سره مشخص کیږي چې کیدی شي دوه اړخیز یا یو اړخیز وي هم غاړې وي یا نه وي. ميوکلونیک ټکانونه د مخ، لاسونو او پښو له جلا کوچنیو حرکتونو نیولې بیا تر دوه اړخیز پراخ سپزم پورې چې د سر، تنې، لاسونو او پښو ټول عضلات اخته کوي، توپیر مومي.

اټونیک (atonic) حملې چې ورته د لویدو حملې هم وایي په ناڅاپي توګه د عضلي ټون په بایللو سره ځانګړې کیږي چې ښايي جزبي وي لکه (head drop) یا هم عمومي وي چې په پایله کې ناروغ په ځمکه لویږي. کله چې لدې حملې یوه لنډه ميوکلونیک حمله یا ټونیک سپزم وړاندې شي نو دا د یو تعجیلي قوې د ورزیاتولو لامل کیږي ځکه نو په داسې حملو کې په زیاته پیمانه ځان ټپي کیدنه رامنځته کیږي.

د میرګي ډلبندي (د میرګي سنډرومونه)

د یو چا د میرګي د ډلبندي هڅه د حملې له تشریح څخه ځکه مهمه ده چې د میرګي په فارمول کې نور اړین کلینیکي مالومات هم راځي چې حمله یې یواځې یوه برخه ده. په نورو مالوماتو کې تاریخي مالومات (د بیلګې په توګه د دماغ د ټپي کیدو تاریخچه، یا د لومړۍ درجه خپلوانو د حملو تاریخچه او داسې نور)، د نیورولوژیک معاینې موندنې، د EEG پایلې، د دماغ تصویر اخیستنې او بیوشیمیک مطالعات راځي.

د ILAE ډلبندي د میرګي لوی ګروپونه لومړۍ پدې بنسټ چې ایا میرګي قسمي (موضعي کیدو اړوند) او که منتشر (عمومي میرګي) دي، دوهم د لامل په بنسټ (نامالوم، اعراضی، او که پټ محراق لرونکي دي) بیلوي. د میرګي فرعي ډولونه د ناروغ د عمر په اساس او د موضعي توب په حالت کې د میرګي د پیل انګیرل شوي اناتومیک موقعیت په بنسټ ډلبندي کېږي. د میرګي ډلبندي د حملو د ډلبندي په پرتله بحث پاروونکي او لږه بریالی ده.

بنسټیزه ستونځه دا ده چې د ډلبندي چوکاټ تجربوي دی چې د اناتومیک، پتالوژیک او ځانګړي سببي مالوماتو په پرتله په کلینیکي او EEG مالوماتو ډیر ټینګار کېږي. دغه ډلبندي د څه نا څه بڼه پیژندل شویو سنډرومونو لپاره ګټوره ده لکه د یو کلنۍ سپزم یا د کوچنیوالي

سليم ميرگي چي په EEG کي د ټيمپورل مينځني برخي په مرکز کي تيري څوکي بنسټي په تيره بيا د دوی د انذار او درملني د پايلو په تړاو. له بلې خوا ډير لږ ميرگي يوه ځانگړي نيمگړتيا يا ناروغي بنسټي. د ILAE د ډلبندي يوه بله پاتي راتلنه دا ده چي يو ډول ميرگي سنډروم (د بيلگي په توگه د يو کلني سپزم يا لينوکس گستو سنډروم) کيدی شي د يوې ځانگړي ناروغي عرض وي لکه تيوبيرس سکليروسيز (tuberous sclerosis)، يا د غير ځانگړي تصويري ستونځو په بنسټ کريپتوجنيک او يا هم ايډيوپاتيک وبلل شي. بل بيولوژيک نه جوړجاړی د هغو له کچي زياتو جزياتو شتون دی چي ځيني سنډرومونه يي لري او دا د دې لامل کيږي چي د يوې گډوډي بيلابيلي بني د جلا گډوډيو په توگه ډلبندي شي (د بيلگي په توگه د بي شعوره ميرگيو د کوچنيوالي او تنکی ځوانی ډولونه)، په پايله کي د ميرگي د سنډرومونو د يوې نوې ډلبندي وړانديز شوی چي همدا اوس تر بحث لاندې ده. د پورتنیو ملاحظاتو په پام کي نيولو سره د ميرگي د دوديزو سنډرومونو د ډلبندي په عملي ارزښت کي ډيره لږه پوښتنه پيدا کيږي. په جدول (۱،۲) کي د ILAE د اوسنی ډلبندي يو اصلاح شوی شکل ليدل کيږي.

® د بيلابيلو سيستمونو مبتلا کونکي يوه ارثي ناروغي ده چي په دماغ او نورو سيستمونو کي د سليم نومورونو د پيدا کيدو لامل کيږي او د نورو اعراضو تر څنگ ميرگي هم ورسره وي

جدول (۱، ۲) د میرگی د سندرومونو اصلاح شوی بڼې

. I

د میرگی ایډیوپاتیک سندرومونه (مخراقي یا عمومي)

الف - د نوي زیریدلي سلیم اختلاجات

۱- فامیلی

۲- غیر فامیلی

ب - د کوچنیوالي سلیم میرگی

۱- د مینځني تیمپورل د مرکزي څوکو لرونکي

۲- د اکسیپیتل څوکو لرونکي

ج - د کوچنیوالي/تنکی ځوانی بی شعوره میرگی

د - د تنکی ځوانی میوکلونیک میرگی (د عمومي تونیک-کلونیک حملو

په ګډون چې د وینیدو په مهال وي)

ه - نا ځانګړي، نا مالوم میرگی

. II

دمیرگی اعراضی سندرومونه (مخراقي یا عمومي)

الف - د یوکلنی سپزم (West syndrome)

ب - لینوکس گستو سندروم (Lennox-Gastaut syndrome)

ج - وختي میوکلونیک انسفالوپاتي

د - اوږدمهاله قسمي میرگی

۱- انسفالایټیک شکل (Rasmussen syndrome)

۲- محدود شکل

۵ - د میرګي سره کسبي د خبرو کولو او پوهیدلو نا تواني (Landau)

(Kleffner Syndrome)

و - د ټیمپورل فص میرګي

ز - د فرانټل فص میرګي

ح - له ضربې وروسته میرګي

.III

نور اعراضي، نا خانګري، عمومي يا محراقي میرګي

.IV

د میرګي نور نا خانګري يا پېچلي پلبندي شوي سنډرومونه

الف - د نوي زيږيدلي حملې

ب - تبجنې حملې

ج - عکسوي میرګي

د - نور نا خانګري میرګي

د عمومي میرګي غوره سنډرومونه

د یو کلنی سپزم

د یوکلنی له سپزم څخه موخه خانګري عمومي میرګي دي چې په خانګري عمر کې رامینځته کیږي او بنایي لامل یې نامالوم یا هم اعراضي وي. د تصویري مطالعاتو په ګډون ټولو کلینیکي مالوماتو ته په

دکنته یواځې نږدې پنځلس٪ ناروغان د نامالوم لامل لرونکي گڼل کېږي. اعراضې پېښې په بیلابیلو حالتونو کې رامینځ ته کېدې شي لکه: د دماغ نیمگړي جوړېدل، تیوبیرس سکلیروسیز، میتابولیک افات لکه د فینایلالانین د میتابولیزم ستونځه (فینایل کیتونوریا)، داخل الرحمي انتانات یا هایپوکسیک-اسکمیک زیان.

دغه حملې په داسې ناڅاپي تولیدونکو یا غزیدونکو سپز مونیو سره پېژندل کېږي چې په یو وخت کې سر، تنه، لاسونه او پښې اخته کوي. دغه حملې ډیری مهال له شپږ میاشتني وړاندې پیلېږي. د دوی EEG په ټوله مانا غیر نورمال چې ډیر لوړ ولټاژ، سست فعالیت او څو ځایي څوکي لرونکی وي چې (hypsarrythmia) ورته وايي. ښه درملنه یې کورټیکوټروپین یا پرېدنیسولون دی او د میرگي ضد درملو په وړاندې په رسوا کونکي ډول مقاوم دي ولې استثنات شته لکه توپیرامیټ او زونیساماید چې په انتخابي پېښو کې د کورټیکوټروپین بدیل گڼل کېږي. وېگاباټرین چې په امریکا کې ورته د کارولو اجازه نشته هم اغیزمن دی په تیره بیا هغه کوچنیانو کې چې تیوبیرس سکلیروسیز ولري. که څه هم کورټیکوټروپین، توپیرامیټ، او زونیساماید ډیری سپز مونه کنټرولوي او د EEG ستونځې هم سموي ولې په اورمهالي انډارو دومره اغیزه نلري. د یو کلني سپز لرونکو ماشومانو یواځې ٪۱۰-٪۵ نورمال یا نورمال ته نږدې ذکوت لري او له ٪۶۶ څخه زیات یې شدیدې ناتوانی لري.

د کوچنیوالي بی شعوره میرګي (Petit mal)

دغه ستونځه ډیری مهال ۱۲-۴ کلنی عمر کې پیلیري او بارزه ځانګړنه بی پرلپسې د ناڅاپي شعور بایلني حملې (بی شعوره حملې) دي چې که تداوي نشي نو د ورځې په سلګونو واره تکراریدای شي. د بی شعوره حملې په جریان کې EEG ډسچارج ساده، دوه اړخیز، ۳-۴ Hz څوکی لرونکې څپې ښيي. له دیرش نه تر پنځوس سلنه پښو کې عمومي تونیک-کلونیک حملې هم پښیږي. ډیری کوچنیان په عصبي او فکري توګه روغ وي. ایتوسکسیماید او والپروویټ په اندولیز ډول اغیزمن دي ولي که عمومي تونیک-کلونیک حملې هم ورسره وي نو والپروویټ او لاموټرایجین غوره دي. په عمومي پیلیدونکو حملو کې توپیرامیټ، لیویتیټراسیټام او زونیساماید هم کیدی شي اغیزمن وي.

لینوکس-ګستو سندروم (Lennox-Gastaut Syndrome)

دغه اصطلاح د کوچنیانو ډول ډول میرګي لرونکي انسفالوپاتي ګروپ ته کارول کیږي چې په رواني پڅوالی، نه کنترولیدونکو حملو، او ځانګړي EEG نمونه سره مشخص کیږي. دا سندروم ځانته یوه پتالوژیکه پښه نده ځکه کلینیکي او EEG بڼه له دماغي خراب جوړښت، د زیږون د وخت اسپیکسي، شديده سرتپي کیدنه، مرکزي عصبي سیستم انتان، یا ډیر لږ د پرمختلونکي استحالوي یا میتابولیک سندروم په پایله کې را منځته کیږي. له ۶۵٪ تر ۷۰٪ کوچنیانو کې یو انگیرل شوی لامل

موندل کیدی شي. ډیری مهال حملی له ۴ کلنی وړاندې پیل او نږدې ۲۵٪ کوچنیان د یوکلنی د سپزم تاریخچه هم لري. هیڅ تداوي په باوري توگه اغیزمنه نده او ۸۰٪ کوچنیان د بلوغ وروسته هم حملی لري. ډیری د پراخي ساحي لرونکو میرگي ضد درملو (AED; antiepileptic drug) لکه لاموترایجین، ټوپیرامیت او والپروویټ سره غوره پایلي تر لاسه کيږي. سره لدې چې شديدي ناوړه اغيزې لري ولي بيا هم فيلباميت کله چې نور درمل پاتي راشي زیات د حملو په کنترول کي اغيزمن دی. په مقاومو پيښو کی د لسم قحفي عصب لمسونه او یا هم د دماغ د نیمو کرو نینلونکی جوړښت (corpus callosum)، دمخکینی برخي پري کوني ته توجه کيږي. دغه دواړه مرستندويه ارامونکي پروسیجرونه دي او د حملو پوره کنترول ډیر کم لیدل کيږي.

د تنکی ځوانی میوکلونیک میرگي

د تنکی ځوانی میوکلونیک میرگي چې د نامالوم لامل لرونکي میرگیو یو فرعي ډول دی ډیر زیات په روغو خلکو کي چې له ۸-۲۰ کلنی عمر لري پیلېږي. په پوره پرمخ تللي سندروم کي لاندې ځانگړني لکه: سهارني میوکلونیک ټکانونه، عمومي ټونیک-کلونیک حملی چې له وینیدو سمدستي وروسته پېښيږي، نورمال نکاوت، د ورته حملو کورنی تاریخچه او EEG چې عمومي څوکی ۴ نه تر ۶-Hz څوکی لرونکي څپي او ډیرو څوکو لرونکي ډیسچارجونه ځای لري. د میوکلونیک ټکانونو شدت له پراخو دوه اړخیز سپزمونو نه نیولې چې د غورځیدو لامل

کیري بیا تر کمزورو جلا عضلي ټکانونو پورې چې ډیرو ناروغانو ته یواځې سهارنۍ ټپې بریښي توپیر مومي. د ارثي تراو څیړنو ضد نقیض پایلې ښودلې دي چې بیلابیلو ډلو په 6p , 5q او 15q کروموزومونو د اغیزمنونکو جینونو د موقعیت خبر ورکړی دی. د یوې لویې فرانسوي-کاناډایي کورنۍ ناروغانو کې د گاما امینوبیوتاریک اسید د اخذې (GABA_A-receptor) د α -1 واحد میوتیشن لیدل شوی ولې په دودیز عمومي ډول ناروغانو کې نه دی لیدل شوی. غوره درملنه والپروویټ دی چې له ۸۰٪ څخه زیات د حملو او میوکلونس د کنترول لامل کیږي. په ډیرو ناروغانو کې زونیساماید، لاموترایجین، لیویتیتراسیټام، او توپیرامیټ په اندولیز ډول اغیزمن ولې لاموترایجین کله کله میوکلونس نور هم خرابوي.

د میرګي غوره موضعي تراو لرونکي سندرومونه

د کوچنیټوب محراقي سلیم میرګي

یو شمیر “سلیم” محراقي میرګي په کوچنیانو کې را مینځ ته کیږي، د کومو چې تر ټولو دودیز یې هغه سندروم دی چې په EEG کې د مینځني ټیمپورل مرکزي برخې تیرې څوکې لري. د محراقي میرګي دغه نامالوم ډول چې سلیم رولانډیک (د دماغ له رولانډیک برخې څخه پیلیدونکي) میرګي هم ورته وايي، د کوچنیانو د حملو د گډوډیو نږدې ۱۵٪ جوړوي. د ۴ او ۱۳ کلونو تر مینځ پیلیری او کوچنیان له هره اړخه روغ وي. د

دیرو کوچنیانو ډیری یا ټولې حملې د شپې وي. خوب په دوهم ځلي توگه د پراخیدو او عمومي کیدو لامل کیږي، ځکه نو مور او پلار یواځې د عمومي ټونیک-کلونیک حملې خبر ورکوي؛ محراقي ځانگړنې نه مشاهده کیږي. برعکس هغه حملې چې د ورځې پیلیږي په روښانه توگه محراقي وي، چې د مخ د یوې خوا بشوریدل؛ د خبرو بندیدل؛ د خولې له یو کونج څخه لارې بهیدل او د ژبې، شونډو، غومبورو د ننه او مخ چوځیدونکي احساس سره یو ځای وي. حمله ښايي پرمختگ وکړي او د یوې خوا لاس او پښې د ټونیک وضعیت یا کلونیک ټکانونو لامل شي. ډیری مهال شعور پرځای وي. د حملو تر مینځ په EEG کې روښانه ستونځه د دودیز ساده دوه فازه او درې فازه تیرو موجو شتون دی چې مرکزي مینځني-ټیمپورل (رولانډیک) برخو کې لیدل کیږي. ښايي یو اړخیز یا دوه اړخیز ډیسچارجونه شتون ولري د خوب په مهال یې ډیروالی لا ډیر زیاتېږي، کله چې یو اړخیز وي په پرلپسې EEG کې یو او بل اړخ ته بدلون مومي. په نږدې ډیرش سلنه حالتونو کې، خوارو وارو تیره څوکو او څپو لرونکې فعالیت صورت نیسي. د EEG شکل یې د غالب جسمي خاصیت په شکل په ارثیت وړل کیږي چې نفوذ یې د عمر سره تړاو لري. د حملو د ارثیت ډول که څه هم په روښانه ډول فامیلی بریښي، ښايي څو فکتوري وي او پدې اړه ډیر کم مالومات شته. له نیمایي زیات کوچنیان چې د EEG روښانه غیر نورمالي ځانگړنې لري هیڅکله هم کلینیکي حملې نه لري په ځینو کورنیو کې د 15q14 کروموزوم سره د تړاو خبر ورکړ شوی دی.

په یو مخیز ډول یی انذار ښه دي. په ټولو حالتونو کې حملې د ځوانی له مینځنیو څخه بیا تر وروستیو پورې له مینځه ځي. په ډیرو کوچنیانو کې حملې په خپله محدودیدونکې ښکاري او ډیر کوچنیان د میرګي ضد درملو ته اړتیا نه لري. په دودیز ډول تداوي تر دوهمې یا دریمې حملې وروسته پیلېږي. دا چې حملې په اسانې سره کنټرولېږي او په خپله محدودیدونکې دي، نو د تر ټولو کم ناوره اغیز لرونکې درمل لکه کاربامازیبین، اوکسکاربازیبین، یا گاباپنتین باید په کار یوورل شي. تیت دوز چې په وینه کې له درملیزې کچې تیت غلظت را مینځ ته کوي ډیری مهال اغیزمن دی. د څو گوني درملني څخه باید ډډه وشي.

د تیمپورل فص میرګي

دا د لویانو تر ټولو دودیز د میرګي سندروم دی. په ډیری پېښو کې د تیمپورل فص مینځني جوړښتونه اخته کوي، په تیره بیا امیګدالا، هیپوکامپس، او پاراهیبوکامپل جری. ډیری مهال حملې د کوچنیوالي په وروستیو یا ځوانی کې پیلېږي او د تبجنو حملو تاریخچه دودیزه ده. نږدې ټول ناروغان پېچلې قسمي حملې لري چې ځینې یې په دوهم ځلي توګه عمومي کیږي هم. اورا (aura) دودیز وي؛ په تیره بیا حشوي حسیت. نورې دودیزې سلوکي ځانګړنې یې عبارت دي له بی حرکتته کتل، د بیداری له لاسه ورکول چی کیدی شي تدریجي وي، او د خولې او هاضمي سیستم خپل سري حرکتونه لکه د شونډو ترکول. له حملې وروسته اوږد مهالی په بیلا بیلو کچو د شعور تیاره والی یې یو اصل

دی. د حملو تر مینځ EEG محراقي تیمپورل وروالی او میرګي ډوله تیرې موجې او څوکې په مخکینی تیمپورل ساحه کې ښیې. ډیری مهال په دوهم ځلي توګه د عمومي کیدونکو حملو په ځپلو کې د میرګي ضد درمل بریالي وي، ولې ډیری ناروغان بیا هم په دوامدار ډول قسمي حملې لري. کله چې حملې دوام پیدا کړي، نو د تیمپورل مخکینی برخې پرې کول، او یا په انتخابي توګه د امیګډالا او هیپوکامپس پرې کول غوره درملنه ده.

د یوې هغې رانډومايزډ کنټرولي څیړنې پایلې چې په طبي او جراحي تداوي شوو ناروغانو کې د حملو په راتلونکي ترسره شوي ټکان ورکونکې وې: ۵۸٪ ناروغانو چې جراحي تداوي شوي وو تر یو کاله پورې حملې نه درلودې د ۸٪ هغو په پرتله چې طبي تداوي شوي وو. نورو سلسلو ښودلې چې د تیمپورل فص پرې کول د تیمپورل فص د انسي برخې مقاوم میرګيو لپاره چې د هیپوکامپل سکلیروسيز سره یوځای وي، لږ تر لږه یو کال پورې له ۸۰٪ زیاتو ناروغانو کې ټولې حملې له مینځه وړي. له بریالي عملیات وروسته د میرګي ضد درملو اوږدمهاله اړتیا بحث پارونکې ده؛ یو کم شمیر ناروغان څو کاله وروسته ښایي بیا ځل لپاره حملې ولري.

د فرانتل فص میرګي

د فرانتل فص د حملو ځانګړې بڼه د ډیسچارج د پیل په ځانګړي ځای او

له هغي وروسته د خپریدو په لارو پورې اړه لري. د دې بیلا بیلو ډولونو سره سره، لاندې ځانگړنې، کله چې یو ځای په پام کې ولرو د فرانتل فص د میرگي وړاندیز کوي.

- لنډې حملې چې ناڅاپه پیل او پای مومي د حملې وروسته مرحله هم که وي، لنډه وي
- هم مهالې ډیرې حملې او د شپې پښیدو ته یې میلان
- برجسته، مگر ډیری مهال عجیبي او غریبي، حرکي څرگندونې، لکه غیر هماهنگ دلاسونو او پښو اچول او زنگیدل، د پایدان تاوولو په څیر د پښو حرکتونه، او لوړ، کله کله بی حیا او ازونه، چې ټول ښایي د راواني حملو وړاندیز وکړي
- د سر د الکتروانسفالوگرافي په ثبت سره ډیره کمه گډوډي
- د متواترو حملو تاریخچه چې وروسته مفصل څیړل کیږي

فرانتل فص میرگي په ځینې کورنیو کې د جسمي غالب سندروم په ډول پښیږي. پدې ناروغانو کې حملې همیشه د خوب په مهال پښیږي. ډیری ناروغان درملو ته ښه ځواب وایي.

له ضربې وروسته حملې

تر یو کاله پورې په ۷٪ ملکي او ۳۴٪ نظامي د سر ضربو کې حملې پېښېږي. دغه توپیر په نظامي حالتونو کې په زیاته اندازه د سوري کونکو ټپونو سره تړاو لري. د ضربې وروسته میرګي د رامینځ ته کېدو خطر د ضربې د شدت او د دماغ د هغه بایلي حجم سره چې د کمپیوټر په واسطه مقطعي ایکس رې (CT; computed tomography) سره اندازه کېږي نیغ په نیغا تړاو لري. د سر ناست کسرونه (ماتیدني) بنایي یو خطر وي یا نه وي؛ په یوه څیړنه کې له ضربې وروسته میرګي ۱۷٪ وو او په بله کې بیا د کنټرولي سوبې څخه پورته نه شول. د سر ضربې هغه مهال شدیدې ګڼل کېږي چې په پایله کې یې، د دماغي کنټیوژن، داخل دماغي یا داخل قحفي هیماتوما، شعور بایلنه، یا له ۲۴ ساعته زیاته هیریدنه او یا دوامدارې عصبي ستونځې، لکه د دماغي افاتو له کبله د خبرو کولو یا پوهیدو ناتواني، د یو اړخ حرکي سستوالی او یا کسبي رواني زوال رامینځ ته کېږي. د سر کوچنۍ ضربې (لنډ مهاله د شعور بایلنه، د قحفي ماتیدني نشتوالی، محراقي عصبي نښو نشتوالی، او د کنټیوژن او هیماتوما نشتوالی) د عمومي نفوس په پرتله د حملو خطر د دوه ډیره نه لوړوي. نږدې ۶۰٪ هغه څوک چې حملې ورته پیدا کېږي لومړۍ حمله یې له ضربې وروسته په لومړني کال کې وي. ولې بیا هم د ویتام د سر د ضربې په څیړنه کې، له ۱۵٪ زیاتو ناروغانو تر ۵ کاله یا لدې هم زیات وروسته میرګي نه درلودل. له ضربې وروسته حملې په وختي (له ضربې وروسته په لومړۍ یا دوهمه اونۍ کې) او یا ناوخت باندې ډلبندي شوي دي. یواځې

ناوخت تکراري حملې (هغه مهال پښیدونکي چې ناروغ د ضربې له بیرنيو اغیزو څخه ښه شوی وي) باید له ضربې وروسته میرګي وبلل شي. وختي حملې که واحدې هم وي، د ضربې وروسته میرګي چانس زیاتوي. نږدې ۷۰٪ ناروغان قسمي او یا په دوهم ځلي ډول عمومي حملې لري. د ضربې اثري حملې، د ضربې په مهال یا سمدلاسه وروسته پېښیږي. دغه حملې د ضربې په وړاندې د دماغ بیرني غبرګون ښيي او د وروستي میرګي خطر نه زیاتوي.

روښانه حملې نظر د هغه اساساتو په بنسټ باید تداوي شي چې پدې څپرکي کې وروسته ورته لنډه کتنه کېږي. تر ټولو بحث پارونکی موضوع د میرګي ضد درمل له وقایوي کارونې سره تړاو لري تر څو را مینځ ته کیدونکي حملې وځنډوي یا شنډې کړي. د Temkin د مالوماتو په بنسټ، مور د شدیدې ضربې لرونکو ناروغانو ته چې لږ وړاندې تعریف شول، د ضربې وروسته په لومړۍ اونۍ کې فینیتایین سره تداوي وړاندې کوو ترڅو د هغو حملو اختلاطات راکم کړو چې د حادو اهتماماتو په وخت کې پېښیږي. فینیتایین یا فاسفینیتایین باید په ۲۰ میلیګرام په کیلوګرام (loading dose) سره ورکړل شي؛ له هغې وروسته ډوز داسې برابر شي چې په وینه کې یې سویه ۱۵-۲۰ مایکروګرام په میلیلیتر سره وساتل شي. لیویتیډاسیټام د بدیل په توګه کارول کیدی شي په ځانګړي توګه کله چې فینیتایین مضاد استطباب وي. که حملې رامینځ ته نه شوي، نو له لومړۍ یوې یا دوه اونيو وروسته

فینیتاین ته دوام نه ورکوو، ځکه داسې شواهد نشته چې وښيي اوږد مهاله تداوي به وروستی حملې یا له ضربې وروسته میرګي مخه ونیسي. مالومات وړاندیز کوي چې والپروویټ له فینیتاین څخه د حادو حملو په ځپلو کې لږ اغیزمن او هم د ضربې وروسته حملو په مخنیوي کې نه دی اغیزمن.

اوږدمهاله قسمي میرګي

د اوږدمهاله قسمي میرګي څخه موخه د بدن د ټول یو اړخ یا یوې برخې نه ودریدونکي حرکي حملې دي. په دې کې په دودیزه توګه مکرر کلونیک یا میوکلونیک ټکانونه دي چې کیدی شي محراقي یا ناحیوي او یا د عضلاتو یو ګروپ نه بل ته بدلون ومومي، پداسې حال کې چې حرکي بوختیا یې په ناپایه ډول کمیري او زیاتیري. په لویانو کې اوږدمهاله قسمي میرګي په ډیرو بیلا بیلو حالتونو کې پښیري، لکه د دماغ تخت حادې مزمنې التهابي ناروغۍ (Behet's disease, Koshenikov Russian spring-summer encephalitis) یا حاده دماغي سګته، میتا ستاز، او میتابولیک انسفالوپاتي په تیره بیا هاپیرازمولر نانکیتو تیک هاپیرګلاسیمیا.

د اوږدمهاله قسمي میرګي تر ټولو ښه توپیر شوی شکل، چې Rasmussen سندروم بلل کیږي په کوچنیانو کې وي؛ ډیری مهال له ۱۰ کلنۍ وړاندې پیلیري. که څه هم ثابت انتاني لامل ندی موندل شوی،

تر شا موجوده ستونځه يې د دماغ مزمن محراقي التهاب دی. د اوردمهاله قسمي ميرگي له پيل نه ۶-۱ مياشتې وړاندې ۳/۲ ناروغان د يوې انتاني يا التهابي ناروغۍ خبر ورکوي. ډيری مهال ټونیک-کلونیک حمله اکثره لومړۍ علامه جوړوي، او وړاندې لدې چې اوردمهاله قسمي ميرگي ثابت شکل غوره کړي، څرگنديږي. نږدې شل سلنه پېښې د اختلاحي متواترو حملو په يوې دورې سره پيلېږي. وروسته هميشه تدريجي عصبي زوال رامینځ ته کېږي چې يو اړخيزه سستي، رواني کمزوري، او ډيری وختونه په يوه سترگه وړندوالی ورسره وي. که غالبه نيمه کره اغيزمنه وي د خبرو ناتواني رامینځ ته کېږي. که څه هم EEG هميشه غير نورمال وي خو موندنې ځانگړې نه وي، او ډيری مهال د کلينيکي بڼې سره سر نه خوري. د مقناطيسي اهتزازاتو په واسطه تصوير اخيستنه (MRI; magnetic resonance imaging) بڼايي په لومړيو کې نورماله وي خو وروسته يو اړخيزه قشري اتروفی او سيگنالي بدلونونه چې د دماغ د منظم نسج زياتوالي سره سر خوري، څرگندوي. په ځينې ناروغانو کې د گلوټاميت اخذې (GluR_2) په ضد خپلې ځانې انتي باډی موندل شوي دي، چې په ځينې ناروغانو کې په دې ستونځه کې د ځان په ضد معافيت بڼودنه کوي، او معافيت درملنه ځينې وخت گټوره وي. ډيری مهال ميرگي ضد درمل د حملو په کنترول او ناروغی د پرمختگ په مخنيوي کې بې اغيزې وي، همدارنگه کورټيکوسټيرايډونه او د وپروس ضد درمل هم اغيزمن نه دي. که حمله د شديدې درجې يو اړخيز سستوالي تر رامینځ ته کېدو پورې په خپله

راکمی نه شي، بیا نو د نیمې کرې وظیفوي پرې او لیرې کول په ډیرو ناروغانو کې د حملو د کنترول او اړین فکري سمون لامل کیږي. د نیمې کرې پرې کولو لپاره د غوره وخت پریکړه بحث پارونکې ده، چې ایا د شدید حرکتی او ژبني زوال نه وړاندې ترسره شي که څنگه.

ایډیمیلوژي

په متحده ایالاتو کې، د نفوس له ۱۰۰۰ څخه ۶،۵ وګړي په مکررو نه لمسیدلو حملو اخته دي، چې په اصطلاح (“فعال میرګي”) ورته وايي. د ۱۹۹۰ سر شمیرني د شمیرو په اساس، په متحده ایالاتو کې، د عمر اړوند د میرګي د پېښیدو اندازه له ۳۱ نه تر ۵۷ وګړو ته په ۱۰۰۰۰۰ کې رسیږي (شکل ۱، ۱). د پېښیدو اندازه په ځوانو کوچنیانو او زړو کې تر ټولو لوړه ده؛ میرګي نارینه ۱،۱ نه تر ۱،۵ ځله له ښځینه څخه زیات اخته کوي.

په نوي تشخیص شویو حالتونو کې، پېچلي قسمي حملې د حملو تر ټولو دودیز ډول دی خو د حملو د بیلا بیلو ډولونو په تناسب د عمر اړوند توپيرونه شته (شکل ۱، ۲). د میرګي لامل هم څه ناڅه عمر ته توپیر لري. په تشخیصی الاتو کې د پرمختګونو سره سره بیا هم د ټایپونډل شوي“ ایټیلوژیک کتګوري د هر عمر د وګړو له پاره تر ټولو پراخه ده (شکل ۱، ۳). دماغي وعایي ناروغی، ورسره انکشافی عصبي ګډوډی (د

بیلگی په توګه دماغی فلج او رواني پخوالی)، او د سر ضربې نور دودیز پیژندل شوي لاملونه دي.

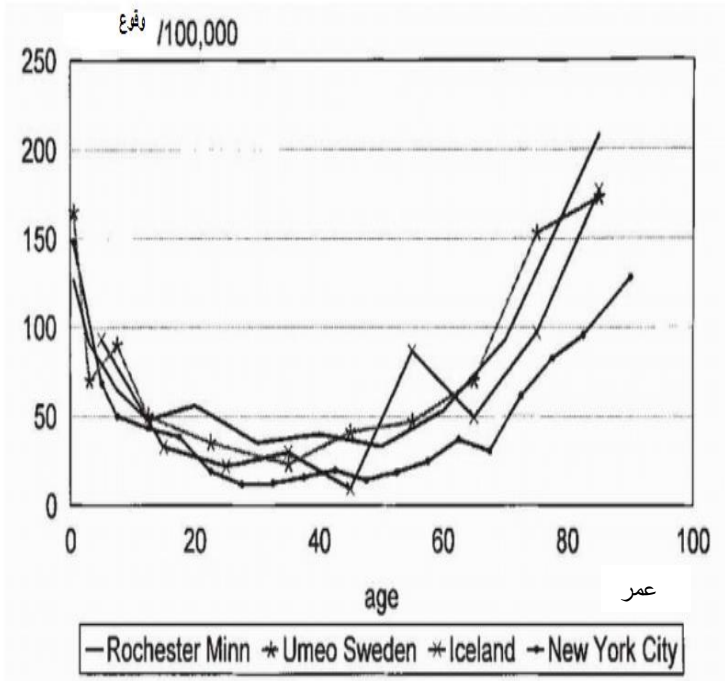
که څه هم یواځې د میرګې د یو سلنه لپاره پیژندل شوي جینیټیکي ګډوډۍ شته، ولې بیا هم په ارثیت وړل کېدونکي لاملونه اړین دي. د دوه جدا تخمو له القاح څخه غبرګونو په پرتله د یوې تخمې له القاح څخه غبرګوني په لوړه کچه د میرګې سره همغږي دي. تر پنځه ویشته کلنۍ پورې، نږدې نهه سلنه د میرګې لرونکو میندو او ۲،۴ سلنه د میرګې لرونکو پلارونو په کوچنیانو کې میرګې رامینځ ته کېږي. د میرګې لرونکو میندو په کوچنیانو کې په زیاته پیمانه د حملو رامینځ ته کېدو دلیل ندی روښانه.

د میرګې ځینې ډولونه دنورو په پرتله زیات په ارثیت وړل کېږي. د بیلګې په توګه، د بې شعوره حملو لرونکو میندو او پلارونو اولادونه د میرګې زیات خطر (۹٪) لري، د هغو میندو او پلارونو د اولادو په پرتله چې نورې عمومي یا قسمي حملې لري (۵٪). ولې بیا هم د یو ټولیز اصل په توګه د لوړ خطر لرونکو میندو او پلارونو اولادونه هم ۹۰ سلنه یا لدې هم زیات په میرګې د نه اخته کېدو چانس هم لري.

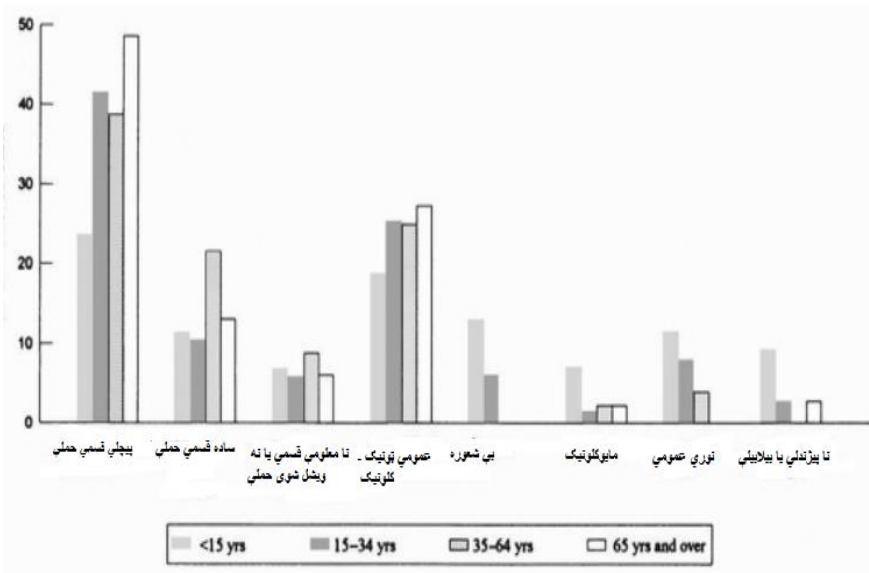
ډیر کسان چې یوه نه لمسیدلې حمله تیروي هیڅ کله هم دوهمه هغه نه لري. د تعریف له مخې، دغه ناروغان میرګې نه لري او اوږد مهاله

درملو ته هم اړتيا نه لري. له بده مرغه زموږ وړتيا د داسې وگړو په دقيق پيژندلو کې نيمگړې ده.

د درملنې پريکړه بايد د اپيډيمیولوژیک او انفرادي ملاحظاتو په بنسټ وي. د ميرگي ځينې ډولونه لکه بې شعوره حملې او ميوکلونیک نږدې هميشه تکراري وي تر هغې چې ناروغ د درملونکي له خوا ليدل کيږي. له بلې خوا د اختلاحي حملې ناروغان، د حملې د ډراماتيک طبيعت له کبله بنايي د لومړۍ پيښې وروسته د طبي توجه په لټه کې شي. د لومړۍ حملې وروسته د تکرار په اړه نتيجوي (prospective) يا مخ په وړاندې څيړنې د دوه کلن تکرار ۴۰٪ خطر ښيي چې په کوچنيانو او لويانو کې يو ډول دی. دغه خطر په ايډيوپاتيک لومړنۍ عمومي حمله کې چې نورمال EEG ولري تر ټولو ټيټ دی (نږدې ۲۴٪)، څه ناڅه لوړ دی چې لومړۍ ايډيوپاتيک عمومي حمله او غير نورمال EEG ولري (نږدې ۴۸٪)، او تر ټولو لوړ دی په اعراضي (باني پيژندل شوي پخواني دماغي ضربه يا عصبي سندروم اړوند) حملو او غير نورمال EEG لرونکو ناروغانو کې (نږدې ۶۵٪). د تکرار لپاره د EEG ميرگي ډوله بدلونونه لوی خطر ښيي نه غير ميرگي ډوله بدلونونه. که لومړۍ حمله قسمي وي نو د تکرار نسبي خطر هم زياتيږي. د دوهمې نه لمسيډلي حملې وروسته د تکرار خطر له اتيا سلنه هم زياتيږي؛ ځکه نو دوهمه نه لمسيډلي حمله، د ميرگي يو باوري ښودونکی دی.

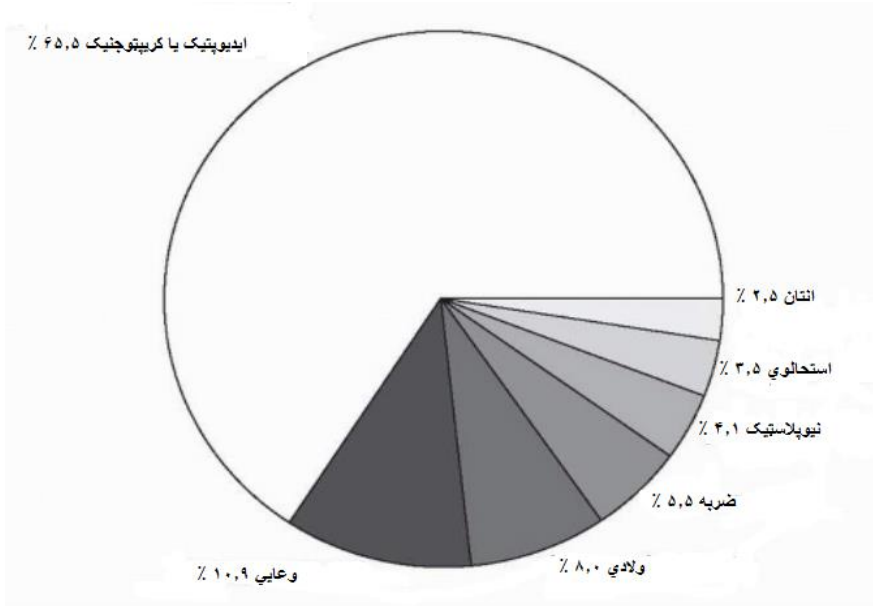
شکل ۱، ۱ له ۱۹۸۴-۱۹۳۵ پورې په Rochester او Minnesota کې د عمر اړوند د میرګې وقوع (د Hauser او نورو څخه اخیستل شوی ۱۹۹۳)

شکل ۱،۲ له ۱۹۲۵-۱۹۸۴ پوري په Rochester او Minnesota کې د ميرگي په نويو تشخيص شويو پېښو کې د ميرگي د ډولونو تناسب (د Hauser او نورو څخه اخیستل شوی ۱۹۹۳)

نږدې ۴٪ وگړي چې تر ۷۴ کلنۍ پورې ژوند کوي لږ تر لږه يوه نه لمسيډلې حمله تيروي. کله چې لمسيډلې حملې (تبجنې حملې يا هغه حملې چې بېړنۍ ناروغۍ سره تړاو لري) هم ورسره شي نو تر ۷۴ کلنۍ پورې د حملو تيرولو شونتيا لږ تر لږه ۹٪ لوړيږي. تر ۷۴ کلنۍ پورې د ميرگي د پېښو خطر ۳٪ ده. د ميرگي لرونکو وگړو، ۶۰٪ نه تر ۷۰٪ په ميرگي ضد درملنه سره د حملو څخه خلاصۍ مومي. هغه لاملونه چې د ښه کيدو پلوي کوي عبارت دي له؛ ايډيوپاټيک (يا کريپټوجنيک) شکل د ميرگي، په عصبي معاينه سره نورمالي موندنې، او په وختي يا مينځني

کوچنیتوب کی پیل (په استثنا د نوي زیریدلي د حملو). هغه لاملونه چی ناوړه انذار بنیې عبارت دي له؛ قسمي حملې، غیري نورمال EEG او ورسره رواني پخوالی یا دماغی فلج (جدول ۱، ۳).

شکل ۱، ۳ له ۱۹۸۴-۱۹۳۵ پوري په Rochester او Minnesota کې په ټولو نویو پېښو شویو حملو کې د میرګي لاملونه (د Hauser او نورو څخه اخیستل شوی ۱۹۹۳)

په میرګي لرونکو وګړو کې مړینه زیاته وي، خو دغه خطر په اعراضی پېښو کې په بنسټیزه توګه د تر شا موجودې ناروغی له کبله وي نه په خپله د میرګي له کبله. ولې بیا هم تصادفي مړینې، په تیره بیا ډوبیدل، د

میرگی په ټولو ناروغانو کې دود دي. ناڅاپي نا څرگنده مړینه نږدې ۲۵ ځله د میرگی په ناروغانو کې د عمومي نفوس په پرتله زیاته ده؛ په کال کې د پېښیدو تخمینی اندازه په ۵۰۰ کې ۱ څخه تر ۲۰۰۰ کې ۱ ته رسېږي. شدید میرگی او نه کنترول شوي عمومي اختلاجات خطري لاملونه دي.

لومړنی تشخیصی ارزونه

تشخیصی ارزونه درې موخي لري: دا چې ناروغ میرگی لري که نه؛ که شوني وي د میرگی ډول او سندروم پیژندل، او تر شایې موجود لامل موندل. سم تشخیص نیغ په نیغا د سمې درملنې او د اهتماماتو د معقول پلان په لوري لارښونه کوي. توپيري تشخیص په پنځم څپرکي کې را اخیستل شوی دی.

دا چې میرگی یوه ډله حالتونه دي نه یوه واحده هم جنسه گډوډي، او دا چې حملې د روغ او ناروغ دماغ د بیلا بیلو گډوډیو عرض کیدی شي، نو د یوې کوچنۍ معیاري ارزونې لپاره د کلکو او ثابتو لارښونو پلي کول غوره او شوني نه دي. د تاریخچې او فزیکي معاینې څخه تر لاسه شوي مالومات باید د شوني تشخیص، د حملو او میرگی ډلبندي او تر شا موجودې دماغي گډوډۍ د پیژندنې اجازه ورکړي. د دې ملاحظاتو په اساس، تشخیصی معاینات باید په انتخابي توگه وټاکل شي.

جدول (۱,۳) د مقاومت وړاندویونکي

په بیل کې ډیر کوچنیوالی (له دوه کالو کم)

پرلپسې عمومي حملې

په سم دلاسه کنترول کې پاتې راتلل

د دماغې زیان شواهد

د حملو ځانګړی لامل

شدید الکتروانسفالوګرافیک بدلونونه

د ذکاوت خارج قسمت (IQ) ټیټوالی

غیر دودیزې بې شعوره اتونیک حملې

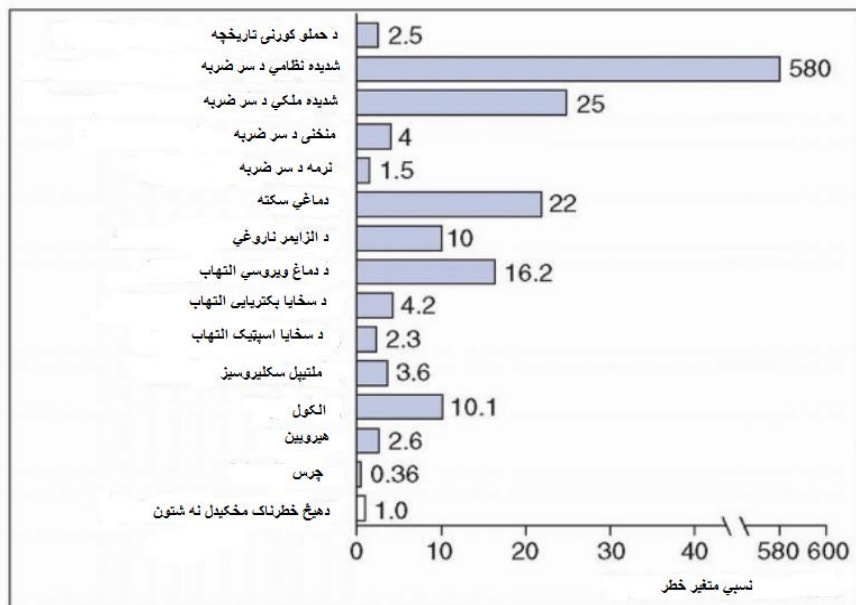
تاریخچه او معاینه

د میرګې د تشخیص ایښودلو لپاره پوره تاریخچه د بنسټ ډبره ده. څرنګه چې ناروغ له خپلو حملو څخه هیڅ یا ډیر لږ څه په یاد لري، نو اړینه ده چې د کورنۍ له غړو یا ملګرو څخه چې د دوی حملې یې لیدلې وي باید زیاتې مالومات ترلاسه شي. یوه پوره تاریخچه باید د حملو د کلینیکي بڼې او هغې سلسلې چې ځانګړنې پرمختګ کوي، یو روښانه انځور وړاندې کړي؛ یانې د میرګې د ګډوډي دوره؛ د میرګې پارونکي لکه الکول یا بې خوبه کیدل؛ د میرګې لپاره خطري عوامل لکه غیر نورمال حمل، تبجنې حملې، د میرګې کورنۍ تاریخچه، د سر ضربه، د دماغ یا سخایا التهاب، او دماغې سکتې؛ او پخوانۍ درملنې ته ځواب. په کوچنیانو کې، پرمختیایي تاریخچه ارزښتناکه ده.

د میرګي د حملې په څیر نه کې، باید د اورا مفصلي څیرني ته پاملرنه وشي. یو وخت داسې فکر کیده چې اورا د پیلیدونکي حملې یو خبرداری دی، خو دا په حقیقت کې یوه ساده قسمي حمله ده چې د ذهني احساس یا تجربوي پدیدې په ډول یې یواځې ناروغ مشاهده کوي. دا د ډیرو پیچلو قسمي او عمومي حملو څخه وړاندې له ۵۰٪ نه تر ۶۰٪ د میرګي لرونکو لویانو کې پیښېږي. دا په دماغ کې د حملې د موضعي پیل په اړه شک په تائید بدلوي؛ او ان تردې چې د حملې د اړخ او محراق لپاره هم شواهد بنودلی شي. د حملې په مهال د وروستیو پیښو په تړاو مالومات باید له یو لیدونکي څخه واخیستل شي ځکه دا مهال د ناروغ د بیدارۍ سویه خرابه یا په زغرده بې شعوره وي او یا له حملې وروسته هیرجنتوب ورسره وي، که څه هم د حملې په مهال پوښتنو ته ځواب د روغ غبرګون ښودنه کوي.

د پرلپسې خپل سرو او بې موخي حرکتونو (automatisms)، ثابت وضعیت، د میوکلونس شتون، او د حملې د دوام طبیعت د حملو د ځانګړو ډولونو او میرګي سندرومونو په روښانه کولو کې مرسته کوي. د حملې وروسته د سستی او شعوري خپریتیا غیر دودیزې موندنې باید د محراقي عصبي ګډوډیو څخه لکه، افازیا او یو اړخیز حرکتی سستی څخه توپیر شي، کوم چې ښایي د حملې د پیل کره وښيي.

د خطري لاملونو په اړه مالومات (جدول ۱، ۴) بنایي ځانگړی لامل په گوته کړي او هم په انذار ټاکلو کې مرسته وکړي. د مور او پلار سره بحث بنایي اړین وي ځکه کوچنیان او لویان کیدی شي د وختي کوچنیوالي مهال د پېښو لکه د زیږون د وخت انسفالوپاتي، تبجني حملې، د دماغ انتانات، د سر ټپونه یا وخت ناوخت بي شعوره حملو په اړه ناخبره یایي په یاد نه وي. د میرگي د پیل مهال او د حملو دوره باید روښانه شي ځکه دا په بیلابیلو میرگي سندرومونو کې توپیر لري.

جدول ۱، ۴ د میرگي د خطر فکتورونه

د میرګي په ناروغانو کې د عصبي معاینې موندنې نورمالې وي ولي کله کله ښايي ایتیلولوژیک شواهد وښيي. محراقي ښې ترشا موجود افت په ګوته کوي. د لاس یا مخ غیر تناظر د کوچني اړخ په مقابل اړخ کې موضعي یا د نیمې کرې اتروپي په ګوته کوي. عصبي جلدي سندرومونه چې په جلد او سترګو کې د اندفعاټو لامل کېږي (phakomatosis) لکه نیوروفیروماتوسیز، تیویبیرس سکلیروسیز، او داسې نور چې په بیلابیلو ښو لکه د پوستکي نصواري رنگه ماکيولونه چې په مورزادي ډول وي (café-au-lait spots)، وجهي انجیوما، منظمي تیلانجیکتازیا، کم رنگه ماکيولونه، فایبروانجیومایي خالونه، د ملا او عجزی برخې د پوستکي څیړي ناحیې سره څرګندیږي، پیری مهال د حملو سره مل وي.

الکتروانسفالوګرافي (EEG)

دا چې میرګي په بنسټیزه توګه د دماغ د فزیالوژیکو دندو یوه ګډوډي ده، نو د حملو په ناروغانو کې EEG تر ټولو ښه ارزونکي لابراتوري معاینه ده. داهم د میرګي د تشخیص او هم د بیلابیلو سندرومونو د بیلولو لپاره مرسته کوي. د EEG موندنې ښايي د تدبیرونو سره هم مرسته وکړي. میرګي ډوله ډیسچارجونه (څوکې او تیرې څپې) په پراخه پیمانې د حملو د پیدا کېدو سره همغږي دي او په ۵۰٪ ناروغانو کې په لومړي EEG کې ثبت کېدی شي. ورته موندنې د روغو لویانو په ۲-۱٪ کې او د نورمالو کوچنیانو په څه نا څه لوړه سلنه کې موندل کېږي. کله چې ډیر ځله EEG تر سره شي په پای کې د میرګي ۹۰٪-۶۰٪ ناروغانو

کې میرګې ډوله ګډوډي لیدل کیدی شي خو، له درې تر څلور ازموینو وروسته مثبتې پایلې زیات ارزښت نلري. اوږد مهالي خارج بستر او داخل بستر ثبتونې د حملو ترمینځ ګډوډیو لپاره ارزښتناکې دي ځکه له یوې خوا د نمونې وخت زیات وي او بل دا چې د خوب او بیدارۍ دواړه دورې پکې راځي. د دې لپاره اړینه ده چې، په یاد ولرو چې %۴۰- %۱۰ د میرګې ناروغان په عادي EEG باندې کومه ګډوډي نه ښيي؛ یانې نورمال یا غیر دودیز غیر نورمال EEG تشخیص نشي ردولای. خوب، فرط تهویه، نوري لمسونه او د ځانګړو الکتروډونو ځای په ځای کول په دودیزه توګه د میرګې ګډوډي د ثبت د شونتیا د زیاتوالي لپاره کارول کیږي. د میرګې ډوله ډسچارج بیلا بیلې ګوښي نمونې د میرګې په ځانګړو سندرومونو کې لیدل کیږي چې په پنځلسم څپرکي کې لنډیز شوي دي.

د دماغو تصویر اخیسته

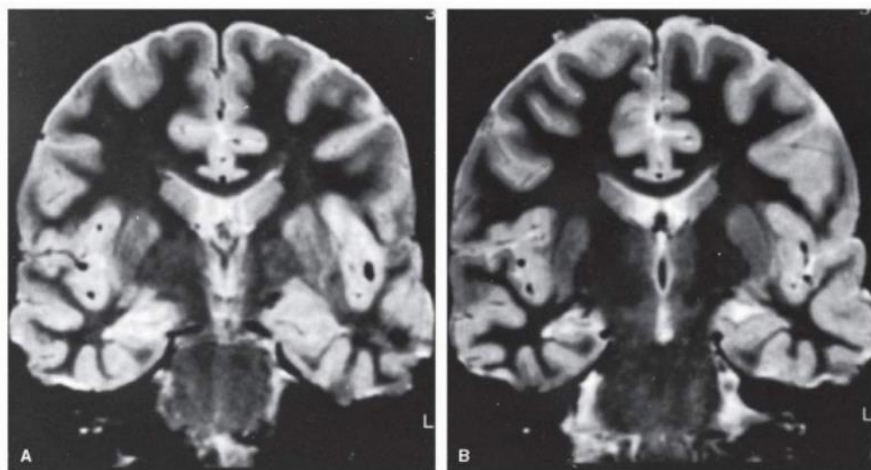
د MRI معاینه په ټولو هغه لویانو کې چې له ۱۸ کلنۍ پورته وي او هغه کوچنیانو کې چې غیر نورمال تکامل، په فزیکي معاینه سره غیر نورمالې موندنې، یا داسې حملې چې اعراضې میرګې ته ورته ښه ولري، باید تر ترسره شي. د CT په واسطه دودیز میرګې پیداکونکي افات لکه هیپوکامپل سکلیروسیز، قشري دیسپلازیا، او وعایي متوسع سوتشکلات پټ پاتې کیدی شي. څرنګه چې CT د دماغ د تکلس لپاره ډیر حساس دی نو له کثیفه موادو پرته CT د MRI سره سره د هغو ناروغانو لپاره چې د دماغ د یو پرازیتي انتان (neurocysticercosis) خطر سره

مخ دي گټور دی. عادي تصوير اخیستنه د کوچنیانو ایډیویاتیک میرگی لپاره، د سلیم محراقي میرگی سنډرومونو په شمول (“سلیم میرگی سنډرومونه” وگورئ) اړینه نده. د دماغ MRI که څه هم ډیر قیمتي دی، د شوني میرگی پیداکونکي افاتو په موندلو کې لکه؛ قشري دیسپلازیا، هامرتوما، توپیر شوي گلایل نومورونه او وعایي متوسع سوتشکلانو لپاره د CT څخه ډیر حساس دی. د محوري او وحشي پلانونو تصویر باید په نسبتاً تیاره د اناتومي لپاره (T1) او روښانه د افاتو لپاره (T2) سلسلو سره واخیستل شي. د دماغي افاتو د موندلو لپاره د کثیفه مادي (gadolinium) زرق حساسیت زیاتوي، خو د شوني لاملونو په توپیرولو کې ښایي مرسته وکړي.

په وحشي پلان کې د هیپوکامپس په اوږده محور باندې عمودي تصویر اخیستو او نورو بیلا بیلو تخنیکونو د هیپوکامپل اټروفی او گلايوسیز موندل اسانه کړي دي، او دا هغه موندني دي، چې پراخه پیمانته د تیمپورل سکلیروسیز (شکل ۱، ۴) او میرگی توکونکي تیمپورل فص سره سر خوري. د هیپوکامپس لپاره له دې هم ډیره حساسه ټاکنه د MRI په واسطه د هیپوکامپس د حجم ټاکل دي، چې په یو انفرادي ناروغ کې دغه ټاکل شوی حجم بیا د نورمال کنټرولي اشخاصو سره پرتله کیدی شي. په هغه ناروغانو کې چې د جراحي لپاره په پام کې نیول شوي، د پوزیترون د خپریدو مقطوعي تصویر اخیستنه (PET; positron emission tomography) چې یو هستوي طبي تخنیک دی چی درې بعدی

تصویر اخلي بنه موضعي کونکي مالومات ورزیاتولی شي په تیره بیا هغه مهال چې MRI منفي وي.

شکل (۱،۴) د تیمپورال انسي خوا سکلیروسسيز. A او B: د تیمپورال فص وحشي (

short-tau inversion recovery) STIR (د MRI یو ډول دی) د چپ په پرتله د بني هیپوکامپس د سیګنال زیاتوالی او د حجم کموالی ښيي. دغه موندنې د تیمپورال انسي خوا سکلیروسسيز له ځانګړنو څخه دي. د چپ عنکبوتیه درز پراخوالي ته پام وکړی چې د عنکبوتیه درز له سیسټ څخه نمایندګي کوي او یو نورمال ډول دی. (د ډاکټر S. Chan په درناوي له Columbia University College of Physicians and Surgeons, New York, NY څخه)

د واحد فوتون د خپریدو کمپیوټري مقطعوي تصویر اخیستنه (SPECT; single photon emission computed tomography) چې د گاما شعاع څخه په گټه اخیستنه یو هستوي طبي تخنیک دی، هم کارول کېږي؛ که څه هم تفريق پذيري يې له MRI يا PET څخه کمه ده. د حملو د مهال تصویر د حملو تر مینځ تصویر څخه منفي کول او بیا موندنې په یو وخت په دماغي MRI تصویر سره ثبتول، هم د ځینې میرگې ټوکونکو ناحیو په موضیعي کولو کې په ځینې پېښو کې مرستندویه وي.

نور لابراتواري معاینات

په روغو کوچنیانو او لویانو کې د وینې دودیز معاینات ډیر لږ تشخیصی ارزښت لري. دا په نویو زیریدلو یا زرو ناروغانو کې چې حاده یا مزمنه سیستمیک ناروغي ولري د الکترولايټ، گلوکوز، کلسیم یا مگنیزیم د اندازې یا د وینې او پښتورگو د خرابو دندو د ټاکلو لپاره چې بنایي د حملو لامل وي، اړین دي. په ډیرو ناروغانو کې، د سیروم الکترولیتونه، د ینې وظیفوي معاینات، او د وینې د حجرو د ټولو ډولونو یوه شمیرنه (CBC; complete blood count) د میرگې ضد درمل وړاندې د لومړي خط د معایناتو په توگه گټور دي. د سخایا یا دماغ د التهاب په اړه موجود شک د قطني بذل حکم کوي. کله چې نه توضیح کیدونکې نوې پیل شوې عمومي حملې پېښې شي نو د ادرار او وینې ټوکسیکولوژیک معاینات باید په پام کې ونیول شي.

اورد مهاله څارنه

د دې لپاره چې د يو ناروغ وخت ناوخت اعراض د ميرگي په بنسټ په گوته شي، تر ټولو مستقيم او ډاډمن شواهد، د يوې دوديزې سلوکي حملې په مهال د حملوي ډيسچارج برېښنايي ثبت دی. دغه ثبت په تيره بيا هغه وخت اړين دی چې تاريخچه شکمنه، پرلپسې EEG نورمال يا غير دوديز غير نورمال او مناسبه درملنه پاتې راشي. دا چې ډير ناروغان ډيرې تکراري حملې نلري، نو عادي EEG ډيرې کمې حملې ثبتوي. اورد مهاله څارنه د اورد مهال لپاره د EEG د ثبت اجازه ورکوي، ځکه نو د حملې يا د حملو تر مينځ ميرگي ډوله ډيسچارج د ثبت شونتيا زياتوي. اوس د اوردمهالي څارنې دوه ميتودونه په پراخه اندازه شتون لري: همزمان څارنه د EEG او CCTV يا د تړلې دورې تلويزيون (closed circuit television) په واسطه چې د ویديويي کمري په مرسته ځانگړي ځای ته سيگنالونه ليري او خارج بستر څارنه د EEG په واسطه. دواړو په زياته اندازه تشخيصي دقت او د حملې ډلبندي باوري کړي ده، او دواړه په يوه يا زياتو وېش-ويده دورو کې دوامدار ثبت کوي او حملوي مرحلې ثبتوي. هر يو زياتې گټې او زيانونه لري. داچې کوم ميتود وکارول شي دهر ځانگړي ناروغ سره تړلې پوښتنه پورې اړه لري.

د CCTV/EEG په کارولو سره اورد مهاله څارنه، ډيری مهال د

روغتون په یوه ځانګړي تیار شوي واحد کې، د رواني حملو او نورو غیر میرګي ناڅاپي شدیدو پېښو د ثبوت لپاره انتخابي پروسېجر دی. داهمدارنګه بریښنايي-کلینیکي تر او په ګوته کوي او میرګي ټوکوونکي محراقونه د ایستونکي جراحي لپاره موضعي کوي. د څارني په واحدونو کې ټینګار ډیری په سلوکي پېښو دی نه د حملو تر مینځ EEG فعالیت باندې. د تخنیکي او نرسنگ عملي دوامداره شتون با کیفیته ثبت ډاډمنوي او هم د کلینیکي پېښو په مهال د ناروغ د معاینې اجازه ورکوي. د حملې د پېښیدو د اسانتیا لپاره میرګي ضد درمل په خوندي ډول پریښودل کیدی شي. د میرګي ډوله ګډوډیو او د کلینیکي کچې څخه ټیټو حملو د چانولو لپاره کمپیوټري څارونکي پروګرامونه په کارورل کېږي.

د اوږد مهالي څارني بل میتود د خارج بستر ناروغانو د کورني، بسونځي، او کاري چاپیریال لپاره چمتو شوی دی. خارج بستر EEG اکثره په تیره بیا د کوچنیانو لپاره مرستندویه دی، ځکه دوی ډیری مهال په خپل پیژندلي ازاد کورني چاپیریال کې ډیر آرام وي. د خارج بستر څارني لویې نیمګړتیاوې عبارت دي له توپیر لرونکي تخنیکي کیفیت چې د مجربې څارني او د الکتروود د اتصال د نشتوالي په پایله کې وي، د چاپیریالي چټلونکو په واسطه د EEG پرلپسې بدلونونه، او د سلوکي بدلونونو د ویدیويي ثبوت نشتوالی. خارج بستر څارنه د حملو تر مینځ میرګي ډوله فعالیت د تثبیت لپاره کله چې عادي EEG په پرلپسې ډول منفي وي، یا د دودیزو سلوکي پېښو په ثبت کې ډیره ګټوره ده. ولي بیا

هم، اوس مهال خارج بستتر EEG د CCTV/EEG څارنې ځای نشي نيولای، په تیره بیا چې خبره د رواني حملو وي یا ناروغان د میرګي د جراحي لپاره ارزول کیږي.

طبي درملنه

د میرګي درملنه درې موخې لري: د حملو له مینځه وړل یا شوني کمي اندازې ته راکمول، د اوږدمهالي درملنې د جانبي عوارضو مخنیوی، او د ناروغ سره د رواني ټولنیز او مسلکي سمون په ترلاسه کولو او ساتلو کې مرسته کول. اوس مهال شته هیڅ درمل نشي کولی دایمي آرامي ("شفا") رامینځ ته کړي یا د میرګي د تاسس د عمليې په بدلولو سره د میرګي له رامینځ ته کیدو څخه مخنیوی وکړي.

د میرګي ضد درملنې د پیل پریکړه باید د اړوند موضوعاتو د اگاهانه او معقول تحلیل په بنسټ وي. لږې تکراریدونکي انفرادي حملې، که اختلاحي وي یا نه وي، په ټوله مانا یو روغ کس ته بنایي ډیر لږ طبي خطر متوجه کړي. ولې بیا هم نسبتاً کوچنی حملې، په تیره بیا چې د شعور له بدلون یا بایلو سره یو ځای وي، ډیرې رواني ټولنیزې، مسلکي، او حفاظتي پایلې لري. په پای کې، د میرګي ډول او ورسره عصبي ستونځو ته په کتو، د ناروغانو په مینځ کې د حملو تکرار په پراخه اندازه توپیر لري. له بلې خوا، درمل درملنه د ځان سره د ناوړه اغیزو

خطر لري، چې له لومړۍ درملنې وروسته %۳۰ ته رسېږي. د کوچنيانو درملنه نور زيات موضوعات راپورته کوي، په تيره بيا د ميرگي ضد درملو د اوږدمهاله کارونې نامالومي اغيزې په دماغي تکامل، زده کړه، او سلوک باندې.

له دې ملاحظاتو څخه موخه داده چې که څه هم درمل درملنه استېباب لري او د ميرگي د ډيرو ناروغانو لپاره گټوره ده، بيا هم ځينې شرايط د ميرگي ضد درمل ځنډولو او يا لنډ وخت لپاره د کارولو غوښتنه کوي. د يو توليز او ساده اصل په توگه، دميرگي ضد درمل يواځې هغه مهال بايد توصيه شي چې شوني گټې يې په روښانه ډول له ناوړه اغيزو څخه درني وي.

حادي اعراضي حملې

دغه حملې د يوې حادې طبي يا عصبي ناروغۍ له کبله رامېنځ ته، يا هم ورسره وي. د کوچنيوالي تبجنه حمله د حادو اعراضي حملو تر ټولو دوديزه بېلگه ده، خو نور ډير ليدل کيدونکي لاملونه عبارت دي له ميتابوليک يا ټوکسيک انسفالوپاتي او د دماغ حاد انتانات. تر کومې اندازې چې دغه حالتونه له تل پاتې دماغي زيان پرته ښه کيږي، نو حملې ډيرې مهال په خپله محدوديدونکي وي. لومړنۍ معالچوي اندېښنه د دې ناروغانو په اړوند بايد تر شا موجودې ستونځې موندل او درملنه

وي. که په حاد ډول د حملو خپلو لپاره د ميرگي ضد درملو ته اړتيا وي، نو ډيري مهال د ناروغ له ثابت کيدو وروسته يې د دوام اړتيا نشته.

واحدہ حملہ

نږدې %۲۵ ناروغان د نه لمسيدلي حملې له کبله چې نږدې هميشه عمومي تونیک-کلونیک حملہ وي، له لومړۍ حملې وروسته ډاکتر ته راځي. ډيري دغه ناروغان د ميرگي له پاره هيڅ خطري لاملونه نه لري، په عصبي معاینه کې نورمالې موندنې بڼي، او لومړی EEG يې هم نورمال وي. د دې ناروغانو په يواځې %۲۵ کې وروسته ميرگي را مينځ ته کيږي. د دې ډلې ناروغانو د درملنې اړتيا، تر پوښتنې لاندې ده. د ډيرو کالونو لپاره، هيڅ باوري مالوماتو د حملو د تکرار په مخنيوي باندې د درملنې گټوره اغيزه ونه بڼوده. په ۱۹۹۳ کې په ايټاليا کې يوې څو مرکزي رانډومايزډ څيړنې په باوري توگه څرگنده کړه چې د يوې نه لمسيدلي حملې وروسته د ميرگي ضد درمل د بيا حملې خطر کموي. د نږدې ۴۰۰ کوچنيانو او لويانو څخه چې د لومړۍ حملې څخه وروسته په اوو ورځو کې ورته درملنه وشوه %۲۵ يې د دوه کلنۍ پورې د تکرار سره مخ شول. د دې سره په توپير کې، نه درمل شوو ناروغانو کې د تکرار اندازه %۵۱ وه. کله چې پخواني "نامالومو کوډو" ناروغان له دې تحليل څخه وايستل شول، بيا هم د درملنې گټه روښانه وه خو د اغيزې اندازه يې راکمه شوه يانې په درملنه شوي گروپ %۳۰ او په نه درملنه شوي گروپ کې %۴۲ تکرار شوه.

که څه هم د لومړيو حملو درملنه په کم خطر ه ناروغانو کې هم د بيا حملو اندازه راکموي، خو داسې شواهد نشته چې وښيي دا ډول درملنه د ميرگي انذار ته بدلون ورکوي. ځکه نو، درملنه بايد خودکاره نه وي، او د ناروغ او مور او پلار سره له مشورې وروسته چې د ناروغ ځانگړي اوضاع و ارزول شي، د درملنې پريکړه په پام کې ونيول شي. د ايډيوپاتيک ميرگي په ډيرو ناروغانو کې، د دوهمې حملې تر پېښېدو پورې د درملنې ځنډول يوه مناسبه او غوره پريکړه ده.

د ميرگي سلیم سندرومونه

يو شمير برېښنايي کلينيکي سندرومونه په کوچنيوالي کې پيليري چې نورمال تکامل، په فزيکي معاینه سره نورمالې موندنې، او د دماغ نورمال تصويري مطالعات ورسره وي. دوی په کې د مينځينی څخه تر وروستی تنکی ځوانی پورې ډېوره روغتيا لپاره ښه انذار لري، پرته له دې چې اوږدمهاله سلوکي يا رواني ستونځې پاتې شي. د دې سندرومونو څخه تر ټولو دوديز او ښه ځانگړی شوی يې د کوچنيوالي د وخت سلیم قسمي ميرگي دي چې د مرکزي-مينځيني ټيمپورل برخې تيرې څپې لرونکي وي (رولانډيک ميرگي). ډيری حملې په دوهم ځلي ډول عمومي شوو اختلاجاتو په شکل د شپې پېښيري. محراقي حملې د ورځې پېښيري او ځانگړنې يې عبارت دي د مخ د يوې خوا رپيدل، د اواز ورکيدل، لاړو بهيدل، د مخ او خولي دننه چوڅيدل چې په توپيري ډول وروسته بيا د يو اړخيز کلونیک حرکتونو يا يو اړخيز ټونیک

وضعیت سره تعقیبیری. نور دودیز سلیم سنډرومونه عبارت دي له کوچنیوالي میرګي چې سختو ناڅاپي اکسیپیتل حملو سره یوځای وي اوسلیم میرګي چې عاطفي اعراض ورسره وي.

په داسې پېښو کې د ښو اندارو له کبله د درملنې یواځینې موخه د تکرار څخه مخنیوی دی. څرنګه چې ډیر کوچنیان، په تیره بیا هغه چې نسبتاً لوی وي، کیدی شي یواځې یو څو حملې ولري، نو همیشه درملنې ته اړتیا نشته. یواځې دهغو ناروغانو لپاره د میرګي ضد درمل ساتل کیږي، چې حملې یې زیاتې تکرارېږي یا نسبتاً سختې وي او د چا چې مور او پلار، یا په خپله کوچنیان، د راتلونکو حملو څخه ویرېږي. دې ملاحظاتو ته په پام سره، د سلیم قسمي میرګي ایله نږدې نیمایي ناروغان درملنې ته اړتیا لري.

د میرګي ضد درمل

دمیرګي ضد درملو غوره کول

په ۱۹۸۵ او ۱۹۹۵ کالونو کې په ملي کچه د دوو پراخو همهنګو د پخواني نظامیانو د ادارې همکارۍ څیړنې (Veterans Administration Cooperative Study) په نوم څیړنو د هغه مهال د شته غټو میرګي ضد درملو اغیزمنتیا پرتله کړه. د ۱۹۸۵ په څیړنه کې پرابمیدون، فینیتاین، کاربامازپین او فینوباربیتال د پیچلو قسمي او دوهم ځلي توګه عمومي حملو په کنترول کې په مساوي اندازه

اغيزمن وو. د ۱۹۹۲ په څيرنه کې کاربامازبيبين د قسمي حملو په درملنه کې له والپروويټ څخه لږ زيات اغيزمن ؤ ولي د دوهم ځلي توگه عمومي حملو په کنترول کې دواړه په مساوي توگه اغيزمن وو. دې څيړنو همدارنگه وښودله چې که څه هم دوی په ورته ډول د حملو د خپلو وړتيا لري، خو د دوی د ناوړه اغيزو خطرونه بيلا بيل دي. په دې تازه وروستيو کې د قسمي حملو په ناروغانو کې رانډومايزډ څيړنې روانې دي او گاباپينټين، لاموترايجين، ټوپيراميت، او اکسکاربازبيبين د کاربامازبيبين او فينيټاين سره پرتله کوي. هيڅ يوې يې څرگنده برتري نه ده ښودلې، خو بياهم ډيرو څرگنده کړيده چې نوي درمل ښه زغمل کيدی شي. په شمالي امريکا کې د ميرگي د متخصصينو يوې سروې ښودلې ده، چې اغيزې او زغم دواړو ته په پام سره کاربامازبيبين د قسمي حملو لپاره د لومړي انتخاب درمل دی. گاباپينټين، لاموترايجين، اکسکاربازبيبين، ټوپيراميت، ليويتيراسيتام او فينيټاين په ډيرو ناروغانو کې مناسب بدیل جوړوي. د SAN AD څيړنه، چې څيړونکي اوگډون کوونکي دواړه پوهيزي چې دوی ته څه شی ورکول کيږي (open label)، تازه، او لويه څيړنه ده، د محراقي ميرگي ناروغان کاربامازبيبين، لاموترايجين، اکسکاربازبيبين، يا ټوپيراميت ته رانډومايزډ کړل په وخت سره د درملني د پاتي راتلو په تړاو لاموترايجين څه نا څه زيات گټور و، خو د پخوانيو پرتليزو څيړنو په ډول، د درملو تر مينځ د اغيزمنتيا اړوند ټوپيرونه ډير کوچني وو.

په عمومي توگه د عمومي پېلېدونکو حملو له پاره والپروویټ غوره درمل دی او که چیرې څو ډوله عمومي حملې یو ځای شتون ولري هم په یواځې توگه په گټورتیا سره په کار ورل کیدی شي (جدول ۱، ۳). داسې مهال چې والپروویټ بی اغیزی یاهم ونه زغمل شي، لاموترایجین، لیوینیراسیتام، زونیساماید او توپیرامیت مناسب بدیل جوړوي. د SAN AD څیرنې دوهمې څانگې د والپروویټ، لاموترایجین، او توپیرامیت اغیزمنتیا د عمومي یا غیر ډلبندی شوو حملو د ناروغانو په ټولو ډولونو کې پرتله کړل. داسې څرگنده شوه چې په ټولیزه توگه والپروویټ څه نا څه زیات اغیزمن دی په تیره بیا د ایډیوپاټیک میرگي لپاره، که څه هم دغه توپیرونه ډیر کوچني وو. فینیتاین، کاربامازېپین او اکسکاربازېپین د عمومي ټونیک-کلونیک حملو په ځپلو کې گټور دي خو د ځواب وړاندوینه یې له والپروویټ څخه کمه ده. کاربامازېپین، فینیتاین، گاباپینټین او لاموترایجین میوکلونیک حملې بدترې کولای شي: له لاموترایجین پرته دغه ټول بی شعوره حملې هم خرابوي. ټیاگابین بی شعوره حملې خرابولی او یاهم راپیدا کولی شي. ایتوسکسیماید د بی شعوره حملو په کنترول کې د والپروویټ په څیر اغیزمن او ناوړه اغیزی یې هم کمې دي. که څه هم ایتوسکسیماید د ټونیک-کلونیک حملو لپاره بی اغیزی دی، ولی په هغو ناروغانو کې چې یواځې بی شعوره حملې ولري، د والپروویټ بدیل دی.

جدول (۱، ۵)

دحملې ډول

درمل الف

سادہ اوپیچلی قسمی: دوہم خلی توگہ عمومی شوی

،Topiramate ،Lamotrigine ،Carbamazepine
،Pregabalin ،Oxcarbazepine ،Levetiracetam
،Phenytion ،Zonisamide ،Gabapentin ،Valproate
Phenobarbital ،Primidone

ابتدایی عمومی حملی:

تیونیک-کلونیک

،Topiramate ،Valproate·Lamotrigine
،Zonisamide ،Oxcarbazepine ،Levetiracetam
Carbamazepine ،Phenytion

بی شعورہ

، Ethosuximide· Lamotrigine·Valproate
Zonisamide

میوکلونیک

Levetiracetam ،Clonazepam·Valproate

تیونیک

Zonisamide ،Clonazepam ،Felbamate،Valproate

الف: د یاد وشویو مواردولپاره ټول درمل د امریکي دخوراکي توکو او درملیزې ادارې (FDA; Food and Drug Administration) لخوا ندي تاییدشوي

په زړو خلکو کې د عمر اړوند فارمکوکینتیک شهرت او فارمکوداینامیک ځانگړنو د بدلونونو له کبله ځانگړې پاملرنې ته اړتیا شته. اړوند فزیالوژیک بدلونونه عبارت له کېدې میتابولیزم او پلازما پروتینو سره د نښلیدو کموالی، د پښتورگو له لارې د تصفیې کموالی، او د معدې معایې حرکت او جذب کموالی. دماغې دندې ښو او بدو دواړو اغیزو ته ډیرې حساسې وي. برسیره پر دې، همهالی طبي ناروغی هم دود وي په پایله کې یې، ډیری زاړه ناروغان ډیردرمل اخلي، کوم چې په کلینیکي ډول د لویو متقابلو اغیزو شونتیا زیاتوي. د زړو ناروغانو اړوند یو شمیر څیړنو، د پخواني نظامیانو د ادارې همکارۍ څیړنې په ګډون، څرګنده کړې ده چې که څه هم، د ځوانو ناروغانو په څیر، که په اغیزمنتیا کې کوم توپیرونه وي هم کوچني به وي.

د میرګي ضد درملو ناوړه اغیزې

ټول د میرګي ضد درمل په ځینې ناروغانو کې ناوړه اغیزې لري. که څه هم بین الفردی توپیرونه شته خو بیا هم ډیرې ناوړه اغیزې کمزوري

او د ډوز سره تړاو لري. ډیرې یې نږدې د ټولو میرګي ضد درملو لپاره دودیزې دي، په تیره بیا د درملنې په پیل کې. دغه عبارت له آرام، فکري سستي، خراب یادابنت او تمرکز، مزاجي بدلونونه، معدي معایې نارامي، او سرګنګسیت څخه دي. د ځانګړو ناوړه اغیزو پېښېدنه نظر هر درمل ته توپیر لري. په عمومي توګه، د آرام او رواني اغیزو شونتیا د لاموترایجین او ګاباپینټین سره نظر پخواني درملو ته لږه ده، په تیره بیا په زړو ناروغانو کې. ځینې ناوړه اغیزې په پرتلیزه توګه د ځانګړو درملو اړوند دي.

د ډوز اړوند جانبي اغیزې

دا په دودیزه توګه هغه مهال چې درمل پیلېږي یا یې ډوز لوړېږي را څرګندېږي. دا ډیری مهال، ولې همیشه نه، په وینه کې د اصلي درمل او دهغه د غټ میتابولیت د کچې سره تړاو لري (جدول ۱، ۶). د ډوز اړوند جانبي اغیزې د ډوز په کمولو یا درمل په پرېښودلو سره له مینځه ځي. ناوړه اغیزې ډیری مهال په یوه ځانګړې دوا سره د درملنې حدود ټاکي او د توصیه شوي رژیم په تعقیب باندې هم لویه اغیزه لري. دا چې د ډوز اړوند جانبي اغیزې په پراخه اندازه د وړاندوینې وړ دي، نو دوی د ډیرو مساوي اغیزمنو درملنو له مینځه د یوې د غوره کولو له پاره لویې بیلوونکي ځانګړني جوړوي.

ایډیوسینکراتیک جانبي اغیزې

ایډیوسینکراتیک (د ډوز سره تړاو نه لرونکي چې نامالوم معافیتي یا جنټیکي لاملونه بنایي ولري) غیرګونونه د میرګي ضد درملو په وړاندې ډیری شدید او نږدې ټول ژوند ګواښوونکي ناوړه غیرګونونه جوړوي. ډیر د میرګي ضد درمل ورته شديدي جانبي اغيزې رامینځته کولی شي (جدول ۱، ۶)، خو د پوستکي د احمرار (rash) پرته، له نیکه مرغه دغه ډیرې لږې لیدل کیږي. د بیلګې په توګه کاربامازپین څخه پیداکیدونکی اګرانولوسایتوسیز یا اپلاستیګ ویني کموالي خطر ۲ په ۵۷۵۰۰۰ کې دی؛ او د فیلبامیت سره د اپلاستیګ ویني کموالي خطر ۱ په ۵۰۰۰ ته لوړیږي. ایډیوسینکراتیک غیرګونونه د ډوز سره تړاو نلري. دوی یا د معافیت په بنسټ د درمل په وړاندې غیرګونونه دي او یا کم پیژندل شوي فردي لاملونه، چې په زیاته اندازه جنټیکي دي، چې د درمل په وړاندې غیر دودیز حساسیت ښيي. د جنټیکي میکانیزم یوه بیلګه د والپروویټ لخوا پیداکیدونکی د ینی وژونکی زهریت دی. والپروویټ لکه د ډیرو میرګي ضد درملو په څیر، په ینه کې استقلالېږي، خو دې درمل ته بیلابیلې بیوشیمیکي لارې شتون لري. کلینیکي او تجربوي مالومات ښيي چې د دې لارو څخه د یوې په پایله کې د ینی له پاره یو زهري مرکب جوړ او په ینه کې تولیدیږي چې د کوچنیو ویزیکلو په څیرد شخم د تولیدو او نګروز لامل کیږي. دا چې تر کومې اندازې دغه لار په بدن کې د درمل ادلون بدلون کې بوخته ده، په عمر او په یو وخت کې د نورو دواګانو په کارولو پورې چې د ینی لخوا ایستل کیږي اړه لري. ځکه نو، ډیری ناروغان چې د ینی وژونکی زهریت یې درلود له دوه کاله کم

عمره او ډير درمل يې اخيستل (جدول ۱، ۷). برسیره پر دې، زیاترو يې شدید میرګي لرل چې رواني پخوالی، تکاملي ځنډ، یا ولادي دماغي سؤ تشکلاتو سره یوځای وو. هیڅ کبدي مرینه په هغو ناروغانو کې چې له ۱۰ کالو کم عمره وو او یا یواځې په والپروویټ تداوي شوي وو نده لیدل شوی.

جدول (۱، ۶) د میرګي ضد درملو زهریت

د ډوز اړوند ناوړه اغیزې

سیستمیک زهریت

معدې معایې (بدهضمې، زړه بدوالی، نس ناسته، په تیره بیا

Valproate او Zonisamide)

د کبدي انزایمونو سلیم لوریدل (په تیره بیا Valproate،

Phenyton، Phenobarbital، Carbamazepine او

Oxcarbazepine)

د سپینو حجراتو سلیم کمښت (په تیره بیا Carbamazepine)

د وریوهایپرتروفې (په تیره بیا Phenyton)

وزن زیاتوالی (په تیره بیا Valproate، Gabapentin،

Pregabalin)

بې اشتهايې (په تیره بیا Felbamate، Topiramate،

Zonisamide)

وینسته بایلنه یا د وینسته په جوړښت کې بدلون (په تیره بیا

Valproate)

په بنځینه کې د غیر نورمال وینستانو پیدا کیدل (په تیره بیا
 (Valproate ،Phenytoin
 Carbamazepine هایپوناتریمیا (په تیره بیا
 (Oxcarbazepine
 د مخ ځیره بڼه (په تیره بیا Phenytoin)
 د ورغوي د ټولونکو اوتارو د قبض بدشکلي چې گوتي نشي
 غزیدلای (Dupuytren's contracture)
 د اوږې د بند د کپسول التهاب چې د درد او په دې بند کې د حرکت
 د مخنیوي لامل کیږي (Frozen shoulder)
 Osteoporosis (په تیره بیا Phenytoin،
 (Valproate ،Carbamazepine
 Impotence (په تیره بیا Phenobarbital،
 (Carbamazepine

عصبي زهریت

خوبجنتوب آرام
 رواني زیان (حافظه، تمرکز: په تیره بیا Topiramate)
 ژور خپگان او مزاجي بدلونونه (په تیره بیا Phenobarbital،
 (Topiramate ،Levetiracetam
 تخریشیت او فرط فعالیت
 بی خوبی (په تیره بیا Felbamate)

سرگنګسیت یا سرخرخي
یو شی دوه لیدل او د سترګې د ګاټې غیر ارادي حرکتونه
د حرکتونو بې توازنې
لرزه او ریږدنه
غیر نورمال حرکتونه، غیر نورمال ټون، میوکلونس د اواز او
خړو خرابوالی
سردردې
حسي نیوروپاتي

ایدیوسینکراتیک غیرګونونه

د پوستکي رش (ډیر لږ د Valproate ، Gabapentin ،
Levetiracetam او Pregabalin سره)
تفلسي پوستکي جادي التهاب
د پوستکي یوه ګډوډي چې بیلابیل احمراري ټکي په پوستکي باندې
وي (Erythema Multiform)
د پوستکي یوه ګډوډي چې ایډرم له درم څخه جلا کیږي
(Steven- Johnson syndrome)
د نیوتروفیل، بازوفیل، او ایزونوفیل شدید کمښت
(Agranulocytosis)
اپلاستیک د وینې کموالی
د ښې عدم کفایه (په تیره بیا Valproate او Felbamate)

د پانقراص التهاب
د منضم نسج گډوډی
د دمویه صفيحاتو کموالی
لمفوما ته ورته یو د درمل څخه رامینځ ته شوی سندروم چې
د پوستکي په اندفاعاتو، د یني التهاب، او
نیوټروفینیا سره مشخص کیږي (pseudolymphoma
(syndrome)

هیڅ لابراتواري معاینه، او بیا غیر مشخص د ویني عادي څارنه هغه
کسان چې په ځانگړي ډول د والپروویټ د یني د زهریت، یا د درمل
اړوند کوم ایډیوسینکراتیک غبرگون څخه په خطر کې دي نه په گوته
کوي. ولې بیا هم کلینیکي مالومات، د ناروغانو د هغو ډلو د په گوته
کولو اجازه ورکوي چې د درمل د شدیدو ناوړه اغیزو څخه په زیات
خطر کې دي، د هغو ناروغانو په گډون چې پیژندل شوي یا شکمني
میتابولیک یا بیوشیمیک گډوډی لري، د درمل په وړاندې غبرگون
تاریخچه لري، او هغه طبي ناروغی چې د ویني جوړیدل یا د یني او
پښتورگو دنده اغیزمنوي.

نږدې هر درمل سره د پوستکي رش شونتیا لري پیداشي ولې ډیر لږ
داسی کیږي چې دا د Stevens–Johnson سندروم لامل شي. د

شدید رش فریکونسي د فینوباربيتال، فینیتاين، کاربامازپين او لاموترايجين (که تدريجي په څو اونيو کې پيل شي) سره يو شان ده. په دې درملو کې د يو په وړاندې شته غبرگون د بل په وړاندې هم کيدی شي وي، نو يو ناروغ چې د يو سره ورته رش پيدا شوی دی د بل سره هم څه نا څه زيات خطر لري. رش د والپروويت، گاباپنتين، پريگابالين، يا ليويتيراسيتام سره دود نه دی. تر دې مهاله د پريگابالين، گاباپنتين، اکسکاربازيبين، توپيراميت، تياگابين، يا ليويتيراسيتام سره د ژوند گواښونکو ايډيوسينکراتيک اغيزو خپر ندی ورکړل شوی.

جدول (۷،۱) د ښي لپاره د والپروويت وژونکي زهریت باندې د

عمر او درملني اغيزه

عمر

يو گوني درملنه

څو گوني درملنه

له دوو کالو کم

يو په ۷۰۰۰ کې

يو په ۵۰۰ کې

له دوو کالو زيات

يو په ۸۰۰۰۰ کې

يو په ۲۵۰۰۰ کې

له: Dreifuss FE, Santilli N, Langer DH, et al. *Neurology* 1987;37:

379-380 خخه اخستل شوی

جدول (۱،۸) د میرگی ضد درمل: ډوز او فارماکوکینیتیک مالومات

درمل

دودیز د لویانو ډوز په ۲۴ ساعته (mg)

نیم ژوند (h)

د پلازما عمومي اغیزمن غلظت (ng/ml)

د اعظمي غلظت وخت (h)

نبنیلیدلی برخه (%)

Phenytoin

۴۰۰-۳۰۰

۲۲

۲۰-۱۰

۸-۳

۹۵-۹۰

Carbamazepine

۱۶۰۰-۸۰۰

۲۲-۸

۱۲-۸

۸-۴

۷۵

Phenobarbital

۱۸۰-۹۰

۱۰۰

۴۰-۱۵

۸-۲

۴۵

Valproate

۳۰۰۰-۱۰۰۰

۲۰-۱۵

۱۲۰-۵۰

۸-۳

۹۰-۸۰

Ethosuximide

۱۵۰۰-۷۵۰

۶۰

۱۰۰-۴۰

۷-۳

>۵

Felbamate

۳۶۰۰-۲۴۰۰

۲۳-۱۴

۱۴۰-۲۰

۶-۲

۲۵

Gabapentin

۳۶۰۰-۱۸۰۰

۷-۵

۱۶-۴ الف

۳-۲

>۵

Lamotrigine

۵۰۰-۱۰۰

ب ۶۰-۱۲

الف ۱۶-۲

۵-۲

۵۵

Topiramate

۴۰۰-۲۰۰

ب ۲۵-۱۹

الف ۱۰-۴

۴-۲

۱۷-۹

Vigabatrin

۳۰۰-۱۰۰

۷-۵

NE

۴-۱

۵

Tiagabine

۵۶-۳۲

۱۳-۵

NE

۱

۹۵

Levetiracetam

۳۰۰۰-۱۰۰۰

۸-۶

۵-۴ الف

۱

>۱۰

Oxcarbazepine

۲۴۰۰-۹۰۰

۸-۱۰ ج

۱۰-۳۵ الف

۳-۱۳

۴۰ ج

Zonisamide

۶۰۰-۱۰۰

ب ۶۰-۲۴

الف ۴۰-۱۰

۶-۲

۴۰

Pregabalin

۶۰۰-۱۵۰

۷-۵

NE

۱

>۵

الف: نه تخمین شوی؛ د هغو ناروغانو له دودیز اندازې سره سره خوري چې په توصیه شوي بوز سره تداوي کيږي.

ب: په پراخه کچه په همهالي اخیستل کیدونکو درملو پوري اړه لري.

ج: د MHD چې فعال میتابولیت یې دی.

NE (Not established) نه ټاکل شوی

د میرګي ضد درملو فارمکولوژي

جدول (۸,۱) د غټو میرګي ضد درملو چې په متحده ایالاتو کې پیدا کيږي، د ډوز اړتیاوو، فارمکوکینیتیک ځانګړنو، او معالجوي غلظت د

سلسلې په اړه یو مالوماتي لنډیز وړاندې کوي. د میرګی د ناروغانو ۷۰٪-۶۰٪ په موجوده میرګي ضد درملو سره په پوره اندازه د حملو کنټرول مومي، ولې له ۵۰٪ څخه هم کم لویان د درمل د جاني اغیزو پرته په پوره توګه کنټرول مومي. ډیر ناروغان د غوره طبي درملني سره سره بیا هم ډیرې حملې لري.

درملنه باید په واحد میرګي ضد درمل سره نظر د حملې ډول یا میرګي سندروم ته پیل، او د اړتیا سره سم، د جاني اغیزو، د خوراک مهال ویش، او قیمت ته په کتو سره ادلون بدلون په کې روارل شي. فینیتاين، فینوباربيټال، گاباپینټین او لیویتیپراسیټام په بیړني ډول په لوړ ډوز ورکول کیدی شي. ولې بیا هم، په ډیرو پېښو کې، میرګي ضد درمل باید په ټیټ ډوز سره پیل تر څو بیړني زهریت یې راکم شي. او بیا د ناروغ د زغم او درمل د فارمکوکینټیک ځانګړنو سره سم زیات شي. لمړنی هدفی ډوز باید د سیروم غلظت د ټیټ نه تر مینځیني معالجوي سلسلې پورې لوړ کړي. نور زیاتوالی بیا د ناروغ د کلینیکي پرمختګ سره سم تدریجي رامینځ ته کيږي، چې د حملو د تکرار او د درمل د ځانګړو اغیزو په پېښیدو سره ټاکل کيږي. یو درمل تر هغې باید پاتې راغلی ونه ارزول شي تر څو اعظمي زغم کیدونکي ډوز کې حملې بی کنټروله پاتې نه شي، پرته له دې چې د وینې سوبه یې په پام کې ونیول شي.

په ډوز کې باید تر هغه وخته بدلون رانه وړل شي تر څو په ثابت غلظت

کې د درمل اغیزې نه وي لیدل شوي (هغه وخت چې نږدې د درمل د نیم ژوند پنځه چنده کیږي). که لومړی درمل بی اغیزې وي په تدریجي توګه باید یو بدیل عوض شي (جدول ۱، ۵). یواځې هغه مهال باید د دوه درملو د ګډ کارولو هڅه وشي چې په لومړي میرګي ضد درمل سره یو ګوني درملنه پاتې راشي. ځینې مهال ګډه درملنه اغیزمنه وي، خو د حملې د ښه کنترول په قیمت د درمل زهریت هم زیاتېږي. ځینې وخت ګډه درملنه په نسبتاً غیر ارامونکو درملو سره (لکه کاربامازپین، لاموتراچین، ګاباپینټین، یا والپروویټ) نظر په لوړ دوز یو ګوني درملني ته په ارامونکو درملو سره لکه (پرایمیدون یا فینوباربیتال) د غوراوي وړ ده. کله چې کاربامازپین او لاموتراچین په ګډه وکارول شي، په هغو دوزو سره چې په ګوښي ډول ډیری مهال ښه زغمل کیږي، د فارمکودینامیک غبرګون په بنسټ د عصبي زهریت لامل کیږي.

د دوز تر مینځ د وخت اندازه باید د درمل د نیم ژوند له دریمې یا نیمایي برخې څخه کمه وي تر څو د وینې د لوړې او ټیټې کچې د زیات بدلون مخه ونیول شي. په لوی بدلون سره د درمل په لوړه کچه د زیاتو ناوړه اغیزو، او په ټیټه کچه د ناڅاپي حملو لامل کیږي. ولې کله کله بیا، د درمل نسبتاً اوږد فارمکودینامیک نیم ژوند لري، نو د ورځې دوه ځله خوارک مناسب دی سره لدې چې فارمکوکینیتیک نیم ژوند یې لنډوي. د دې ښه بیلګه والپروویټ، ټیاګابین، پریګابالین، ګاباپینټین، او لیوینټیراسیتام دي.

د درمل معالجوي څارني د ميرگي د ناروغانو پاملرنه ښه كړېده، خو چاپ شوي معالجوي سلسلي يواځې لارښودونه دي. ډير ناروغان چې د درمل كچه يې د معياري معالجوي سلسلي په حدودو كې وي ډيرې مهال يې حملې په مناسبه توگه كنترول او ډيرې لږې جانبي اغيزې لري، ولې د يادولو وړ استثنات هم پېښيږي. ځيني ناروغان د معالجوي كچې نه كمه اندازه سره نه زغمل كيدونكې جانبي اغيزې لري، نور بيا له “زهري” كچې څخه پرته له ناوړه اغيزو گټه اخلي.

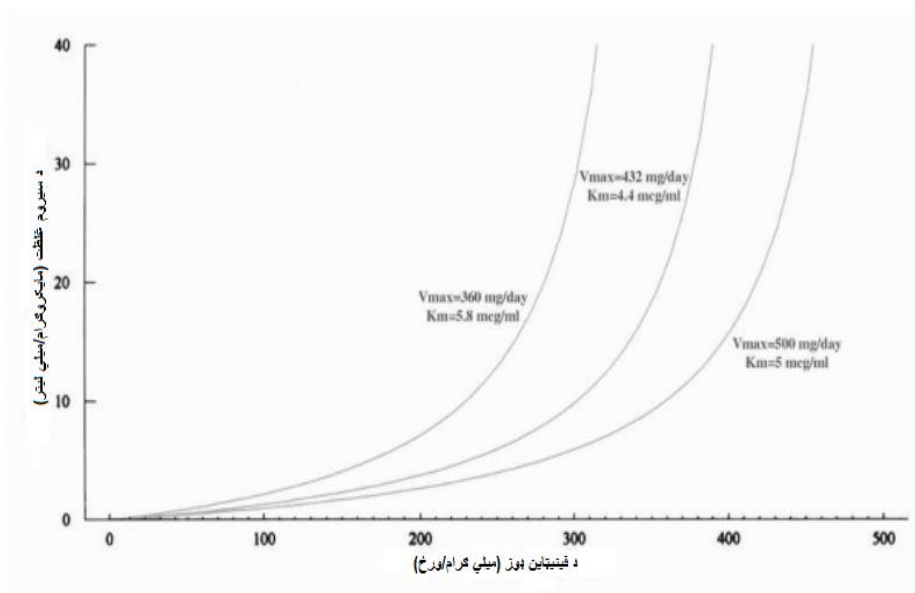
په سيروم كې د درمل د كچې ټاكل هغه مهال چې حملې كنترول يا جانبي اغيزې رامېنځ ته شي د راتلونكو اهتماماتو په پريكړه كې مرسته كوي. د درمل سويه همدارنگه د درمل اخيستو په تعقيبولو او د پېژندل شويو يا شكمنو متقابلو اغيزو د ارزښت او اندازې په جاجولو كې گټوره ده. معالجوي درمل څارنه د نوي زيږيدلي، يو كلن، كوچني ماشوم، زاره كس او د ناروغي لرونكو كسانو لكه (د يني يا پښتورگو عدم كفايه) يا فزيولوژيک حالتونو(لكه حمل) چې د درمل د فارمكوكينيټيک د بدلون لامل كيږي د درملنې لپاره يو اړين لارښود دی. كه څه هم د وينې عمومي كچه چې په دوديزه توگه تر سره كيږي، د ډيرې استطاباتو لپاره بسنه كوي، ولي نه نښتي (ازاد) غلظتونه هغه مهال گټور دي چې د پروټين سره نښلېدل بدلون ومومي لكه د پښتورگو عدم كفايه، حمل، پراخه دريمه درجه سوځيدني، او دوه يا ډيرو درملو يو ځای كارول چې په لوړه كچه د پروټين سره نښلي (لكه والپروويټ، ټياگابين، فينيټاين).

خانگري درمل

د ميرگي ضد درملو تر مينځ فينيټاين بي ساري دی، ځکه د سيروم په معالجوي غلظت سره غير خطي تصفيه بڼي. په دې مانا چې، د يني هغه انزاييمونه چې فينيټاين استقلابوي له ۱۲-۱۰ ميليگرام په ميليټر څخه په زيات غلظت سره په زياتيدونکي ډول مشبوع کيږي، او په لوړو غلظتونو کې استقلابي چټکتيا يوي ثابتې کچې ته رسيري. د ډوز په زياتيدو سره د فينيټاين د پلازما غلظت د طاقت په شکل لوړيږي، نو د يو ډوز د ثابت حالت غلظت نېغ په نېغا د بل لور ډوز د غلظت د وړاندوينې له پاره نه شي کارول کيدی. په کلينيکي ډگر کې دا په معالجوي سلسله کې په پاملرنې سره د ډوز بدلون ته اړتيا لري، هر ځل د ۳۰ ميليگرام زياتوالي سره تر څو د زهري اغيزو مخه ونيول شي.

کاربامازيبين هغه انزاييمونه فعالوي چې د استقلاب سبب يې کيږي. په اصطلاح د ځان په وړاندې د انزاييمونو په کار اچولو (Auto induction) عملیه په وخت پورې اړه لري. کله چې کاربامازيبين پيليري نيم ژوند يې شاوخوا ۳۰ ساعته ته رسيري. ولي بيا هم د لومړي ۳-۴ اونيو پورې د يني له لارې د تصفیه د زياتوالي له کبله، يې نيم ژوند ۱۱ نه تر ۲۰ ساعته ته را لنډيږي. نو په پايله کې د پيل ډوز بايد تيب وي، ډوز بايد ورو ورو لوړ شي، او ډوز بايد تکراري وي (۳ يا ۴ ځله د ورځې). تدريجي ازاديدونکي مستحضرات د ورځې د دوه ځله کارولو اجازه ورکوي. اساسي ميتابوليت چې د استقلاب په پايله کې يې

تولیدیری Carbamazepine-10-11-epoxide دی، چي د فارمکولوژي له مخي فعال دی. د ځانگړو شرایطو لاندې (لکه کله چې د والپروویټ یا فیلبامیټ سره یو ځای وکارول شي)، ایپوکساید میتابولیت یې په انتخابي توگه تولیدیږي، ځکه نو د عصبي زهري اغیزو لامل کیږي، سره لدې چې د لومړني درمل د پلازما غلظت په معالجوي سلسله یا له هغې هم ټیټ وي.

شکل ۱. په دريو نماينده کاهلو ناروغانو کې د فیټینین د بوز-غلظت منځنۍ له ۲۰۰-۴۰۰ میلیگرام بوز سلسله کې په لوړه کچه غیر خطي اړیکې وگوري. د تصفيي افطمي اندازه V_{max} ثابت، K_m ، K_m عصبي زهریت د مخنيوي لپاره د منځني په دې برخه کې باید په پاملرنې سره بوز چار کسي.

والپروویټ په پراخه اندازه د پلازما پروټینو سره نښلې، خو دغه نښلېدل د غلظت اړوند او غیر خطي دي. د پلازما د ۷۵ مایکروگرام په میلیلیتر څخه لوړ غلظت کې نه نښلېدلې برخه زیاتیري ځکه د پروټین د نښلېدو ځایونه مشبوع کیږي. د بیلګې په توګه، د پلازما د غلظت له ۷۵ څخه ۱۵۰ مایکروگرام په میلیلیتر ته په دوه چنده کیدو سره د ازاد درمل د سویې له شپږ چنده څخه هم د لوړوالي لامل کیږي (له ۶،۵ څخه تر ۴۵ مایکروگرام په میلیلیتر پورې) له همدې امله، کله چې د والپروویټ دوز لوړیږي، نو د نه نښلېدلې برخې د زیاتوالي له کبله جانبي اغیزې ښایي په چټکۍ سره بدترې شي. پر دې برسیره، ناوړه اغیزې د یوې ورځې دننه یا د یوې نه بلې ورځې ته ښایي بدلون ومومي، ځکه د وینې د عمومي سویې د کوچنیو بدلونونو سره نه نښلېدلې برخه کمیري او زیاتیري. برسیره پر دې، دوراني شخمي اسیدونه والپروویټ د پروټین د نښلېدو له ساحې څخه بې ځایه کوي. که د شخمي اسیدو سویه لوړه وي، د نه نښلېدلې والپروویټ اندازه زیاتیري. لاموټرابجین او فیلبامیت والپروویټ نیم ژوند اوږدوي؛ یانې که دغه درمل ور زیاتیري نو ټیټ دوز ته اړتیا لیدل کیږي.

ګاباپینټین د جذب لپاره په کولمو کې د امینواسید ناقل سیستم ته اړتیا لري. دا چې دغه ناقل د مشبوع کیدو وړ دی نو د خولې له لارې یې د دوز په لوړیدو سره جذبیدونکي سلسله کمیري. ځکه نو پرلپسې کوچنیو دوزونو ته اړتیا ده تر څو د وینې سویه یې لوړه شي. کله چې د ورځې

له ۳۶۰۰ ميليگرام څخه لوړ ډوزونه وکارول شي نو د وينې د سويې گټه دا ده چې وبنسې چې ډوز زياتوالی د سيروم د غلظت په زياتيدو سره منعکس کيږي. گاباپينټين په کومه مهمه کلينيکي درجه د کوم بل درمل سره متقابلې اغيزې نلري، له همدې کبله هغه مهال چې د ميرگي ضد درملو څو گوني درملنې ته اړتيا وي، يا بله طبي ناروغي چې درملو ته اړتيا لري په ځانگړي ډول گټور دی. دا په بڼه کې نه استقلابيږي، ولې څرنگه چې د پيښتورگو له لارې پرته له کوم بدلون ايستل کيږي، نو د پيښتورگو په عدم کفايه کې يې د ډوز برابرولو اړتيا شته. پريگابالين د جوړښت او ميکانيزم له مخې د گاباپينټين په څير دی، خو جذب يې د ډوز اړوند نه دی. د گاباپينټين په پرتله يې ځواکمنتيا زياته ده نو د ورځې دوه ځلې هم اغيزمن دی.

لاموترايجين د نورو ميرگي ضد درملو سره د يو ځای کارولو په وړاندې حساس دی. انزاييم پاروونکي درمل لکه فينيټاين او کاربامازيبين د خولې له لارې د حمل ضد درملو په څير د لاموترايجين نيم ژوند له ۲۴ څخه ۱۶ ساعته (يا لدې هم لږ) ته راکموي. له بلې خوا د والپروويت په واسطه د انزاييم نهې کيدل د لاموترايجين نيم ژوند ۶۰ ساعته ته زياتوي. ځکه نو د لاموترايجين نيم ژوند په دې پورې ډيره اړه لري چې د يو گوني او که څو گوني درملنې په ډول کارول کيږي. د لاموترايجين غلظت د خولې د لارې د حمل ضد درملو په اخیستلو سره هم کميږي، او د حمل په وخت کې يې سويه په ډراماتيک ډول ټيټيږي او د متواتري

څارني او ډوز برابرولو اړتيا رامینځ ته کوي. لاموترایجین د درملو نورو ګروپو سره لږې یا هیڅ متقابلې اغیزې نلري. په نږدې ۱۰٪ ناروغانو کې رش رامینځته کیږي؛ ډیر وخت په کوچنیانو کې لیدل کیږي او ډیر لږ د Steven-Johnson سندروم لامل کیږي. د رش پینیدل په تدریجي بدلونکي مهال ویش سره کمیدلی شي.

لیویټیراسیتام هم، د ګاباپینټین په څیر، د نورو درملو سره هیڅ مهمې اغیزې نلري ځکه نو په طبي پیچلو ناروغانو کې ګټور دی. د پلازما نیم ژوند یې له ۶ نه تر ۸ ساعته کیږي، خو کلینیکي څیړنې د ورځې دوه ځله ډوز ملاتړ کوي، بنایي دا د اوردې فارمکودینامیک نیم ژوند له کبله وي. استقلال یې په ینه کې دی، او همدارنګه د پښتورګو له لارې هم تصفیه کیږي. ناوړه اغیزې یې ډیری مهال نرمې او پخپله محدودیدونکې دي، ولې بیا هم په یو کم شمیر ناروغانو کې مزاجي بدلولونه او ان تر لیونټوب پورې پیښیږي. تر اوسه هیڅ ژوند ګواښونکی ایډیوسینکراتیک غبرګون ندی پیژندل شوی.

اکسکاربازپین د جوړښت له مخې د کاربامازپین په څیر دی، ولې په یو بیل تګ لوري استقلال لري. په پایله کې د ایپوکساید میتابولیت شتون نلري کوم چې د کاربامازپین د ځینې ناوړه اغیزو مسئول دی. که څه هم انفرادي ناروغان بنایي اکسکاربازپین د کاربامازپین په پرتله ښه وزغمي، په ټوله کې د سپینو حجراتو کموالی چې په دودیزه توګه غیر

اعراضی او سلیم وی، د ینی د انزیمونو لږه اندازه لوریدل، او هایپوناتریمیا په کډون د دواړو شهرت سره ورته دی. د فعال میتابولیت چی یو د meta hydroxyl derivative (MHD) مشتق دی، فارمکولوژیک نیم ژوند له ۸ نه تر ۱۰ ساعته دی. کلینیکي څیړني د ورځي دوه دوزو ملاتړ کوي، ولي بیا هم که په لور دوز سره وي په لوره کچه زهریت پېښیدلی شي.

توپیرامیت هم د نورومیرگی ضد درملود اغیزې لاندې راځي کوم چی یو ځای ورسره کارول کیږي. کاربامازیبین، فینیتاین، او فینوباربیتال یی نیم ژوند کموي؛ د والپروویټ اغیزه لږه ده. توپیرامیت نور ډیر درمل نه اغیزمنوي، ولي د فینیتاین د ویني کچه بشايي ۲۵٪ لږه کړي. رواني ناوړه اغیزې، په تیره بیا د کلیمي موندني ستونځه او د یادابست خرابي ډیر ځله د ناوړغ له خوا زغمل کیدونکی دوز محدودوي. دا ډیری مهال د دوز سره تراو لري او د دوز د بدلون په تدریجي مهال ویش سره را کمیدلی شي. همدارنگه رواني اغیزې یې په یوگوني درملنه سره هم لږي دي. ډیر لږ گلوکوما، د خولو نشتوالی، او د پښتورگو تیري پېښیدلی شي. له ۴۰۰ میلیگرام څخه زیات ورځینی دوز ډیری مهال د حملو د ښه کنترول لامل نه بلکه د زیاتو جانبي اغیزو د پېښیدو لامل کیږي.

تیاگابین په پراخه اندازه د سیروم پروتینو سره نښلي له همدې کبله نور درمل (فینیتاین، والپروویټ) چی هغوی هم د پروتینو سره نښلي، بي

خايه کوي. نور درمل د تياکابین استقلاب په پراخه اندازه نه اغیزمنوي. په ګیډه او کولمو اغیزې ډیرې مهال د ډوز زیاتولو اندازه محدودوي.

زونیساماید د هغو نورو درملو تر اغیزې لاندې راځي چې د ینی انزیمونه پاروي. د زونیساماید نیم ژوند کله چې یواځې وکارول شي ۶۰ ساعته کیږي. کله چې د انزیم پاروونکو درملو سره یو ځای وکارول شي، نیم ژوند یې ۲۴ ساعته ته راکمېږي. په دواړو حالتونو کې د ورځې یو ځل خوراک بسنه کوي. که څه هم میتابولیزم یې په ینه کې ترسره کیږي، ولې بیا هم نه بسکاري چې په خپله زونیساماید دې نور درمل اغیزمن کړي. رش، د پښتورگو تیږې، د خولو نشتوالی یې کمی پیدا کیدونکې جانبي اغیزې دي.

فیلبامیټ د نورومیرګي ضد درملو په پرتله د شدیدو ناوړه غبرګونونو لکه د وینې اپلاستیګ کموالي او د ینی عدم کفایې ډیر لور خطر لري. د ریښتیني خطر ټاکل ستونځمن دي، ولې بنایي د یو په ۵۰۰۰ څخه تر یو په ۲۰۰۰۰ تر مینځ وي. له همدې کبله یې کارول یواځې په هغو ناروغانو پورې محدود دي، چې د نورو په وړاندې بې ځوابه وي او یا په هغو کې چې د جانبي اغیزو په پرتله یې د دوامدارو حملو خطر زیات وي. د فیلبامیټ کارول همدارنګه د نورو دودیزو مګر لږ شدیدو ناوړه اغیزو لکه بې اشتهايي، وزن بایلنه، بې خوږي، او د زړه بدوالي او بیلا بیلو درملیزو متقابلو اغیزو له کبله محدود دي. خو د دې سره سره،

فیلماییت د میرگی په شدیدو پېښو کې لکه لینوکس گستو سندروم کټور پاتې شوی دی.

د میرگی ضد درملو پریښودل

اپیدیمیلوژیک مطالعات ښيي چې له ۶۰٪ څخه تر ۷۰٪ د میرگی ناروغان په خپل لس کلن تشخیص کې لږ تر لږه ۵ کاله له حملو پرته ژوند تیروي. په ورته توگه، مخ په وړاندې یا نتیجوي کلینکي څیړنو د تداوي شویو ناروغانو چې دوه کاله یا زیات بهي حملې وو، وښودله چې د ناروغانو نږدې ورته سلنه له درمل پریښودو وروسته بهي حملو وو. دې مطالعاتو همدارنگه هغه وړاندویونکي هم وښودل چې له درمل پریښودو وروسته د ناروغ د حملو د بیا پیل لور یا تیبټ خطر په گوته کوي. د حملې د بیرته راگرځیدو خطر هغه وخت لور و که چیرې ناروغ د حملې د کنترول لپاره له یوه زیاتو میرگی ضد درملو ته اړتیا لرله، که چیرې د حملې د کنترول په ځای کول سخت و، که چیرې ناروغ عمومي ټونیک-کلونیک حملو تاریخچه لرله، او که چیرې د درمل پریښودو په مهال EEG په پراخه اندازه غیر نورمال و. هغه څه چې د حملو څخه دوامدار بچ کیدل په گوته کوي عبارت دي له د درمل پریښودو له هڅې وړاندې اوږده بهي حملې موده (څلور کاله)، له روغیدو وړاندې لږې حملې، یو گونې درملنه، نورمال EEG او معاینه، او د حملو په کنترول کې د ستونځي نشتوالی.

د کوچنیوالي ټول د میرګي سلیم سنډرومونو له درمل پرته د تل پاتي روغتیا لپاره بڼه انذار لري. د دې په وړاندې د تنګۍ ځوانی میوکلونیک میرګي بیا له درمل پرېښودو وروسته د بیا راګرځیدو لوړ خطر لري، ان په هغو ناروغانو کې هم چې کالونه کالونه یې بې حملو تیر کړي وي. د میرګي د نورو ډیرو سنډرومونو انذار تر ډیره نامالوم دي.

په مناسبو ناروغانو کې له دوه کاله بې حملې مودې وروسته د درمل پرېښودو په اړه فکر کیدی شي. د درمل پرېښودو لپاره تر ټولو ځواکمنه غوښتنه د اوږد مهالي سیستمیک او عصبي زهریت سره تړلې اندیښنې پورې ده، کوم چې ښایي پټ پرمختګ ولري او له درمل پیلولو وروسته تر کالونو پورې روښانه نه وي. له بلې خوا له دې سره سره، د ناروغ یا کورنۍ اندیښنه د حملو د تکرار په تړاو ده. ان تردې چې یوه واحده حمله کولی شي ویجاړونکې رواني ټولنیزې او مسلکي پایلې ولري، په ځانګړې توګه په لویانو کې. ځکه نو د درمل پرېښودو پریکړه باید د انفرادي حالتونو په رڼا کې په پاملرنې سره وتلل شي. که د میرګي ضد درمل د پرېښودو پریکړه وشي، نوموړ د ۳ نه تر ۶ میاشتو موده کې د تدریجي پرېښودو پلوي کوو، خو دغه توصیه هم بحث ټوکوونکې ده ځکه په بیلا بیلو چټکتیاو سره پرېښودو باندې لږې څیړنې شوي دي.

د تناسلي روغتیا اړوند مسائل

د جنس په بنسټ د میرګي ضد درملو فارمکوکینیتیک توپيرونه، جنسي

ستیراډي هورمونونه، او د تناسلي ژوند پېښې د میرګي لرونکو ښځو لپاره ځانګړي موضوعات را پورته کوي. د میرګي لرونکې ښځې د حاملګۍ د وخت پاملرنه په ۱۷۰ څپرکي کې په مفصله توګه څیړل شوي ده. دا برخه په حملو باندې د تناسلي هورمونونو د اغیزو او په تناسلي روغتیا باندې د حملو او میرګي ضد درملو په اغیزو باندې متمرکه ده.

که څه هم د میرګي شتون په ښځو کې زیات ندی، ولې د تناسلي ستیراډونو بدولونونه په ځانګړي ډول میرګي اغیزمنوي. د میرګي په حیواني ماډلونو کې استروجن اختلاج تحریکونکی درمل دی، ولې پروجسترون او میتابولیتونه یې بیا اختلاج ځپونکې اغیزې لري. تخمداني ستیراډي هورمونونه د نیورون په غشا او جینوم باندې عمل کوي، بیرنۍ او اوږدمهالې اغیزې رامینځ ته کوي. استروجن د GABA په مینځګړیتوب نهې کیدل را کموي پداسې حال کې چې پروجسترون د GABA اغیزې زیاتوي. استروجن همدارنګه د دماغ په ځینې برخو کې تنبهي (پاروونکو) نیوروټرانسمیټرونو ګرځنه عینتلي کوي او تنبهي سیناپسونو شمیر زیاتوي. په عصبي تحرکیت کې دغه محرک او اړین بدولونونه د انسان د حیض د دورې په څیر داستروجن او پروجسترون د غلظتونو د بدلون سره لیدل شوي دي.

نږدې دریمه برخه میرګي لرونکې ښځې دداسې حملو یادونه کوي چې د حیض دوران د مرحلو سره تړولري (Catamenial حملې). د دې

حملو لروکي ښځي ښيي چې د حيض څخه لږ وړاندې او يا د حيض په جريان کې حملې ډېرې زياتې يا ډيرې شديدې وي. په ځينې ښځو کې حملې د تخمېزاديدو په مهال هم زياتيري. دا د حيض د دوران هغه وختونه دي چې داستروجن سويهپه نسبي ډول زياته او د پروجسترون سويه په نسبي ډول کمه وي. بيلا بيلو کوچنيو کلينيکي څيړنو ښودلې ده چې د ډول حملو لرونکو ښځو لپاره د پروجسترون مزمنه درملنه گټه لري. د حملو هغه بدلونونه چې د بلوغ او مينوپاز سره تړاو لري ښه ندي پيژندل شوي.

د ځينې ميرگي ضد درملو فارمکوکينيټيک ځانگړنې په ښځو کې د ميرگي اهمات اختلاطي کوي. هغه ميرگي ضد درمل چې د کبدي ميتابوليک انزايمونو (Cytochrome-P450) سيستم پاروي (کاربامازپين، فينيټاين، فينوباربيټال، پرايميدون، او تر لږې اندازې پورې ټوپيراميت او اکسکاربازپين) د استروجن په بنسټ هورموني د حمل مخنيوي سره مداخله کوي. په هغو ښځو کې چې دغه درمل اخلي، د حمل ضد سټيرايډونو نښلېدل او ميتابوليزم زياتيري ځکه نو د سټيرايډي هورمون فعاله بيولوژيکي برخه کميزي. په هغه ښځو کې چې انزايم پاروونکي ميرگي ضد درمل اخلي د خولې له لارې د حمل ضد گوليو د پاتې راتلو اندازه په کال کې له ۶% هم لوړيزي، برعکس د هغو گوليو اخېستونکو ښځو چې ميرگي نلري د پاتې راتگ اندازه يې له ۱% هم کمه ده. يوه ښځه چې د حمل مخنيوي اراده لري بايد داسې مستحضر چې ۵۰

میلیگرام یا زیات یو استروجنی مرکب ولری او د حمل مخنیوی یو زیاتی د مانعی میتود په پام کې ولری. د یو بدیل په توګه هغه باید د خپل معالج سره داسې یو میرګی ضد درمل غوره کول وڅیړي چې د سټیرایډ په نښلیدو او میتابولیزم اغیزه ونلری.

په میرګی لرونکو ښځو او سړیو دواړو کې تناسبی روغتیا ښایي خرابه وي. د زیرون د وړتیا اندازه په هغو سړیو او ښځو کې چې میرګی لري، د هغو سړیو او ښځو چې میرګی نلري، له یو په درې څخه تر دوه په درې پورې ده. د زیرون کمه اندازه د وادونو د کمې اندازې په بنسټ نشي تشریح کیدی، ځکه اوس مهال د میرګی لرونکو ښځو د وادونو اندازه د هغو ښځو د وادونو د اندازې په څیر ده چې میرګی نلري. داسې ښکاري چې د زیرون د وړتیا کموالی نیغ په نیغا د تناسبی فزیالوژي د خرابې پایله وي.

میرګی لرونکي سړي او ښځې د هیلې څخه لوړې تناسبی اندوکراین خرابې لري. په دې کې دواړه ستونځي، د نخامیې LH او پرولاکتین په دوراني ازادیدو کې او هم د جنسي غړو د سټیرایډي هورمونو د غلظت بدلون راځي. د دې ستونځو ځینې ښایي د حملوي فعالیت پایله وي. همدارنګه د میرګی ضد درمل کولی شي د جنسي غړو د سټیرایډو غلظت د سټیرایډي هورمونونو د نښلیدو او میتابولیزم په اغیزمنولو سره بدل کړي. هغه میرګی ضد درمل چې د سټیرایډو میتابولیزم او نښلیدل

زیاتوي، په نخامیه او هایپوتلاموس کې د سټیرایډو فیډبک کموي. هغه میرګي ضد درمل چې د سټیرایډو میتابولیزم نهې کوي (لکه والپروویټ) د سټیرایډ د هورمونونو په تیره بیا اندروجنو غلظت زیاتوي.

په تخمدان کې د ډیرو سیسټونو سندروم (PCOS; polycystic ovary syndrome) یوه نسایي ګډوډي ده، چې د تناسل د عمر نږدې ۷٪ ښځې اخته کوي. په میرګي لرونکو ښځو کې د دې سندروم د ښې د رامینځ ته کېدو خطر شته. د دې سندروم له پاره تشخیصی اړتیاوې عبارت دي له هایپرانډروجنیزم او غیر تبیضي دورو د فینوتایپیک او سیرالوژیک شواهدو څخه (Morrell ۲۰۰۳). د هایپرانډروجنیزم فینوتایپیک ښانې عبارت دي له د زیاتو وینستانو، د تنې چاغوالی، او د ځوانی دانې. زیات (غیرنورمال) وینستان داسې څرګندیري چې د مخ او بدن وینستان زیاتیري، د عانی وینستان څیره او داخلي وړانه ته غزیري، او د سر وینستانو نارینه ډوله بایلنه-د تیمپورال برخو پاتې کیدل او د تاج رنګري کیدل ورسره وي. د دې سندروم روغتیايي پایلې شندوالی، چټک اتیروسکلیروسیز، شکر، او اندومیټرایل کارسینوما دي چې د موندلو او درملنې اړتیا په ګوته کوي. په میرګي لرونکو ښځو کې تر ۳۰٪ میاشتنی دوران غیر تبیضي وي او داسې ښکارې چې د هغو ښځو دوران هم ډیر وختونه غیر تبیضي وي چې والپروویټ اخلي. په میرګي لرونکو ښځو کې ډیره شونتیا شته چې د ډیرو سیسټونو په شکل تخمدان ولري، کوم چې تر ۴۰٪ پورې میرګي لرونکو ښځو کې چې

والپروویټ اخلي د هاپیراندروجنیزم سره را پورته کیري. په میرگي لرونکو ښځو کې د دې سندروم اوږدمهالې پایلې روښانه نه دي. دې ته ورته مالومات د دې وړاندیز کوي چې میرگي او ځینې میرگي ضد درمل په انفرادي توګه د زیرون اړتیا اغیزمنوي او ښایي دغه اغیزې تولیدونکې هم وي. د دې پایله دا ده چې د میرگي لپاره تر ټولو پیچلې درملنه په تناسلي روغتیا باندې د ناروغۍ—درملنې اغیزې په پام کې ولري.

د جنسي دندو خرابوالی نږدې یو پر دری برخه میرگي لرونکي نارینه او ښځینه اغیزمنوي. سړي د جنسي غوښتنې د کموالي، د انتعاذ اخیستو او ساتلو ستونځه او د مني وتلو د ځنډیدو خبر ورکوي. ښځې کیدی شي د مهبل د دردناک سپرم او د لوندوالی د نه شتون له کبله د جنسي تماس په مهال له درد څخه وګرځي. که څه هم په ډاډمنه توګه د میرگي په ځینې ناروغانو کې د جنسي دندو د خرابی رواني ټولنیز دلیلونه شته، ولی په نورو کې بیا فزیالوژیک لاملونه ښودل کیدی شي. د جنسي دندو د خرابی فزیالوژیک لاملونه عبارت دي له د میرگي ټوکونکي ډیسچارج په واسطه د جنسي سلوک کنترولونکو دماغی برخو ګډوډ کیدل، د نخامیې او جنسي غړو د هورمونونو ستونځې، او د میرگي ضد درملو جانبې اغیزې.

په داسې حال کې چې د اختلاج ضد هیڅ درمل په رشیم کې د سؤ

تشکلاتو لامل کیدونکو اغیزو خالي ندی، ولي خطر يي کم او ډیری مهال د حمل په مهال دنه کنترول شويو حملو څخه هم کم دی. د دې په وړاندې يوه استثنا والپروویټ دی لکه چې تازه مالومات بنیې چې دا د نورو درملو په پرتله ډیر له ستونځو ډک دی. په ټولو پېښو کې، تر ټولو کوچنی اغیزمن ډوز باید وکارول شي، او د څو گوني درملنې څخه باید ډډه وشي. میرګي لرونکې ښځې چې په حمل اخیستلو کې ستونځه، غیر منظم یا غیر نورمال میاشتني دوران، د دوران په نیمایي کې وینې بهیدنه، د جنسي دندو خرابي، چاغوالی، یا غیر نورمال زیات وینستان ولري، د تناسلي اندوکړین ارزونې لپاره باید ولیږل شي. سړي هم چې د جنسي دندو خرابي او د اولاد ستونځې ولري هم باید یوه اندوکړین ارزونه او د مني معاینه ترسره کړي. په میرګي لرونکو خلکو کې ټولې تناسلي ستونځې په شوني ډول د درملنې وړ دي.

د هډوکو روغتیا

میرګي لرونکي کسان د هډوکو د ناروغی له زیات خطر سره مخ دي چې په دودیزه توګه د پتالوژیکي ماتیدنې په ډول څرګندېږي. د هډوکو هغه بیوشیمیکي ګډوډۍ چې په میرګي لرونکو خلکو کې لیدل شوي دي، هاپوکالسیمیا، هاپیوفاسفیتیمیا، د سیروم د الکالین فاسفیتیز لوروالی، د پاراتايراید هورمون لوروالی، او ویتامین ډي او فعالو میتابولیتو کموالی دي (Pack & Morrell ۲۰۰۴). تر ټولو شدید د هډوکو او بیوشیمیک

بدلونونه په هغو ناروغانو کې موندل کېږي چې څو میړګي ضد درمل یې یو ځای کارول او یا یې د اوږدې مودې له پاره کارول. دغه اغیزې د انزایم پاروونکو درملو سره ډیرې غښتلې دي، په تیره بیا فینیتاین سره.

جراحی درملنه

جراحی هغه مهال باید په پام کې ونیول شي چې تر ټولو غوره طبي درملنه د حملو په کنترول کې پاتې راشي، او کله چې د ژوند څرنگوالی خراب شي د دې موضوعاتو اندازه کول که څه هم، له لنډ تعریف څخه سرغړونه کوي او بنایي دا سم هم وي، ځکه په ډاډ سره ویلی شو چې بې ځوابه پاتې کېدل یواځې د حملو دوام ته نه وایي. یواځې ناروغ پوهیږي چې د دوی ژوند څنګه یې چې غواړي له هغې څومره توپیر لري؛ یانې د معیوبیت مفکوره فزیکي او رواني، دواړه اړخه په ځان کې رانغاړي. د مقاومتو حملو ځینې ناروغان له لږ معیوبیت څخه کریرې نور بیا په هر دلیل چې وي خپل ژوند د پرلپسې حملو له کبله په شدید ډول خراب ویني. د دې سره سره د نورو بیا حملې د جراحی سره پوره کنترول وي بیا هم معیوب او د اغیزمن فعالیت وړتیا نلري. د دې ټاکل چې کوم ناروغان په (طبی توګه بې ځوابه) او کوم په (پوره اندازه کنترول) شوي دي همیشه په لنډیز کې د بحث لاندې راځي. له نیکه مرغه، په عمل کې پدې اړه چې کوم ناروغان جراحی ارزونې ته ولېږل شي یوه ټولیزه هوکړه شتون لري.

که چیري حملې د دوه دورو لوړ ډوز مناسبې یوگونې درملنې او یوه دوره گډې درملنې په دوه مناسبو درملو سره نه وي کنترول شوي، نو د دې شونتیا ډیره لږه ده چې ناروغان د طبي درملنې له لا زیاتو هڅو څخه گټه پورته کړي. دغه درملیزې هڅې له یو نه تر دوه کالو په اوږدو کې تر سره کیدې شي د حملو د دوام زیانمنونکې اغیزې یا د درمل زهریت لډې وخت وروسته یو ځانگړي مرکز ته د لیرلو اجازه ورکوي. نن سبا میرگي جراحي ته لږ شمیر هر اړخیز مصاد استطببات شته که څه هم په ټولیزه توگه هم مهالي شدیدې طبي ناروغی لرونکي او پر مختلونکي عصبي سندروم لرونکي کسان ترې ایستل کېږي. ځینې مرکزونه غوره بولي چې د سایکوسیز او نور شدید رواني گډوډي لرونکي ناروغان، هغه چې له ۶۰ کاله پورته وي، او هغه چې IQ یې له ۷۰ څخه کمه وي، عملیات نشي، د دې کتگوریو ناروغان بیا باید په انفرادي توگه په پام کې ونیول شي. ډیری ناروغان چې لینوکس-گستو سندروم سره مل اتونیک حملو لپاره د دماغ د نیمو کرو د تړاو پری کیدو لاندې نیول کېږي له ۷۰٪ څخه کمې IQ لري. که څه هم د میرگي له پاره جراحي په زیاتیدونکي ډول په کوچنیانو کې ترسره کېږي، خو په یو کلنۍ کې وظیفوي پرې کونه د یو شمیر دلیلونو له کبله بحث توکوونکي ده: داسې چې په ډیرو داسې ناروغانو کې د حملو ناڅرگنده طبي تاریخچه؛ په نابالغو دماغو باندې د جراحي اغیزه؛ او د اوږدمهالي عصبي، سلوکي، او سایکولوژیک پابلو په اړه د شته مالوماتو نیمگرتیا.

په تصویر اخیستنه او بریښنايي فزیولوژیک څارنه کې د تخنیکي پر
مختگونو له کبله، د میرګي جراحي نور نو هیڅ په هغه ناروغانو کې چې
د حملو تر مینځ څو محراقي میرګي ډوله ستونځي ولري یا ان تردې چې
هغه محراقونه چې د ژبي یا نورو فصیحو قشري ناحیو ته نږدې وي، په
اتوماتیک ډول مضاد استطباب نده.

پرې او لیرې کوونکي پروسیجرونه

(Resective procedures)

د دماغ محراقي پرې او لیرې کونه د میرګي د جراحي تر ټولو دودیز
ډول دی. پرې او لیرې کونه هغه مهال مناسبه ده کله چې حملې په یوه
څرګنده او محدوده قشري ساحه کې وي، کله چې جراحي پرې او لیرې
کونه زیاتره یا ټول میرګي توکوونکي نسج را ونغاړي او کله چې پرې
او لیرې کونه عصبي دنده خرابه نکړي. دغه اساسات زیاتره د تیمپورل
فص میرګي په ناروغانو کې موندل کیږي خو له تیمپورل څخه باندي
پرې او لیرې کونه هم مخ په زیاتیدونکي ډول دود پیدا کوي.

د مخکیني تیمپورل فص پرې او لیرې کونه

(Anterior temporal lobectomy)

دغه تر ټولو دودیز پرې او لیرې کوونکي پروسیجر دی، ولي دغه
پروسیجر دې ته په کتو چې کوم یو یې (معیاري) دی توپیر لري، په تیره

بیا دا چې څومره مینځني لیمبیک او د قشر هغو برخو اړوند جوړښتونه چې د لیدو او اوریدو سره تړاو لري پرې او لیرې کیري. دودیز عملیات د Spencer د ۱۹۹۱ د مخکیني مینځني تیمپورل فص پرې او لیرې کونه ده، چې د مخکیني مینځني او لاندیني تیمپورل جری پاراهیپوکامپل جری، ۴-۵، ۳ سانتی متره د هیپوکامپس، او په بیلا بیلو اندازو د امیگدالا پرې او لیرې کول پکې شامل دي. د هغو محراقونو له پاره چې په ناغالبه خوا کې وي دغه کرښه په لږ توپیر سره داسې ترسره کیري چې مخکیني پورتنی تیمپورل جری هم ورسره پرې او لیرې کیري. په زیاتیدونکي ډول، ځینې مرکزونه (زموږ په ګډون) انتخابي امیگدالو هیپوکامپیکتومي (امیگدالا او هیپوکامپس د یوې برخې پرې او لیرې کول)، چې یوه کوچنی پرې او لیرې کونه ده د پورته اغیزمنتیا سره تر سره کوي. هغه ناروغان چې د انسي تیمپورل فص میرګي چې د هیپوکامپل سکلیروسیز سره مل وي د دواړه عملیاتو له پاره غوره نوماندان دي، ځکه له ۸۰٪ زیات له حملو څخه خلاصون مومي او پاتې هم په زیاته اندازه آرام ترلاسه کوي. په متحده ایالاتو کې د یوې لویې څو مرکزي څیړني پایلې په ۲۰۰۳ کې د Spencer او نورو له خوا په ډاګه شوې، چې د تیمپورل فص له پرې او لیرې کولو وروسته په زیاته اندازه د حملو کنترول تائیدوي. د انسي تیمپورل فص د میرګي په ناروغانو کې یوې کانادایي راندومایزډ څیړني په روښانه توګه جراحي غوره والی له طبي درملني څخه په ډاګه کړ.

افت پري او ليري كونه

(Lesionectomy)

بڼه محدود شوي ميرگي پاروونكي جوړښتي افات (كاورنس انجيوما، هامارټوما، گانگليوگلايوما، او نور كپسول لرونكي تومورونه) د كم نفوذي دقيق ځاى ته رسيدونكي (stereotactic) مايكرو جراحي په واسطه ليري كيدى شي. دا چې تر كومي اندازې په پري او ليري كونه كې د افت ځنډې را ونغاړل شي، د ځنډو په پيژندگوي (راديولوژيک، نظري، برينسنايي فزيولوژيک، ياهستولوژيک تفنيس) او د جراح په خوښه پوري اړه لري. پدې لاره د ۵٪ نه تر ۶۰٪ ناروغانو كې حملې كنتروليري. د ناروغ د حملو په سرچينه كې هميشه بايد په دماغي قشر كې يو افت په پام كې ونيول شي، كه چيري د EEG كلك شواهد يې په وړاندي شتون ونلري.

غيرافتي قشري پري او ليري كوني

(Non-lesional cortical resections)

كله چې د MRI په واسطه يو افت ونه ليدل شي، د مخكيني ټيمپورل فص نه دباندې د يو محدود حمله پيلوونكي ځاى ښودل ستونځمن دي. كه څه هم بدیل تصویراخيستتي (PET يا SPECT) ښايي د حمله پيلوونكي ځاى په پيژندلو كې مرسته وكړي، دغه حالت نږدې هميشه د داخل قحفي الكترودونو ايښودو ته اړتيا لري ترڅو د ميرگي ټوكوونكي نسج اندازه او د دماغ د وظيفوي برخو سره يې اړيكي وټاكي. د غير

افتي قشري پري او ليري کوني پايلي د مخکيني تيمپورل فص پري او ليري کوني يا افت پري او ليري کوني په څير بني نه دي، ځکه دلته په بنسټيز ډول د ميرگي توکونکي قشر ځنډي په دقت سره نشي پيژندل کيدی او زياتره مهال د ټول ميرگي توکونکي نسج پري او ليري کول شوني نه وي.

د دماغو د نيمو کرو نېتلونکي جوړښت پري کونه

(Corpus callosotomy)

د دواړو دماغي نيمو کرو سره تروونکي جوړښت يا کلک جسم، پري کونه د دواړو نيمو کرو اړيکي پري کوي او د هغو ناروغانو له پاره ترسره کيږي چې نه کنترول شوي اتونیک او تونیک حملې ولري کوم چې بل پيژندل شوی د پري او ليري کيدو وړ محراق ونلري. د کلک جسم وروستی ۲۰٪ نه تر ۳۰٪ روغ پريښودل داسې ښيي چې اختلاطات راکم کړي. ډيري ناروغان چې د کلک جسم د پري کوني لپاره ليرل کيږي سختي بيلا بيل ډوله حملې لري، چې په دوديزه توگه د رواني پڅوالي او شديد غير نورمال EEG سره يوځای وي (لينوکس-گستو سندروم). د کلک جسم پري کونه، د پري او ليري کوونکي جراحي په څير شفا ورکوونکي نه، بلکه ارامونکي ده. ولي بيا هم، دا د عمومي حملو له پاره په حيرانوونکي ډول ارامونکي کيدای شي، چې ۸۰٪ ناروغان په پوره يا پوره ته په نږدې کچه د اتونیک، تونیک، او تونیک-کلونیک حملو څخه خلاصون مومي. دغه پايله زياتره مهال ډيره

ګټوره ده ځکه دا د غورځیدو او خپله ټپي کیدو مخه نیسي. سره لدې هم، په قسمي حملو باندې یې اغیزه غیر ثابتې، او د وړاندوینې وړ نه ده. پیچلي قسمي حملې په نږدې نیمایي ناروغانو کې ورکې یا کمیري خو ساده یا پیچلي قسمي حملې په نږدې ۲۵٪ کې له بد نه بدترې کیري هم. ځکه نو، په یواځې ډول بې ځوابه حملې د کلک جسم د پرې کیدو استطاب نلري په ورته ډول، بې شعوره، غیردودیزې بې شعوره، او میوکلونیک حملې یا خو ترې ګټه نه اخلي او یا هم غیرثابت ځواب بڼي.

د نیمې کرې پرې او لیرې کونه

(Hemispherectomy)

د دماغ د یوې نیمایي د لویو برخو پرې او لیرې کونه یا تراو پریکونه (وظیفوي hemispherectomy) هغه مهال ترسره کیري چې میرګي ټوکونکی افت زیاتره یا ټوله نیمه کره اخته کړي. څرنگه چې د نیمې کرې پرې او لیرې کونه د تل پاتې یو اړخیز فلج، یو اړخیز حسې بایلنې، او ډیری مهال یو اړخیز روندوالي لامل کیري نو یواځې په هغو کوچنیانو کې چې یو اړخیز افت لري او دغه ستونځې یې له وړاندې نه رامینځ ته کړې وي او څوک چې بې ځوابه یو اړخیزې حملې لري په پام کې نیول کیري. د هغو حالتونو بیلګې چې د نیمې کرې پرې او لیرې کیدو ته برابر دي د یو کلنۍ د یو اړخیز فلج سندرومونه، **SturgeWeber*** ناروغي، **Rasmussen** سندروم، او شدیدې یو

**عصبي-جلدي ګڼوډي چې د حملو سره مل وي*

اړخيزې تكاملې ستونځې، لكه د سر يو اړخيز غټوالی دي. په برابر ناروغانو كې ډراماتيكي پايلي لري، حملې ودريري، سلوك بڼه كيږي، او تكامل چټكتيا مومي (جدول ۱، ۹).

له عمليات وړاندې ارزونه

د محراقي پرې او ليري كوني لپاره د ناروغانو د ارزوني موخه دا ده تر څو په گوته شي چې حملې له يوې كوچنې قشري برخې سرچينه اخلي او په ډاډمنه توگه ليري كيدي شي. دغه ټاكنه د ميرگي ناروغانو د عادي پاملرنې په پرتله ډيري پراخي ارزوني ته اړتيا لري. بيلابيلي ازمويني چې په كار وړل كيږي د نورمال او ميرگي لرونكي دماغ د دندو په تړاو پوره كوونكي مالومات چمتو كوي.

جدول (۱، ۹) د ميرگي د جراحي پروسيجرونو وروسته پايله

پروسيجر

دحملوڅخه خلاصون (%)

اصلاح كيډنه (%)

نه اصلاح كيډنه (%)

مخكيني ټيمپورل فص پرې او ليري كونه (شمير=۳۵۷۹)

۶۸،۸

۲۲،۲

۹,۰

افت پری او لیری کونه (شمیر=۲۹۳)

۶۶,۶

۲۱,۵

۱۱,۹

غیراقتی د تمپیورل څخه د باندي نیوکورتیکل پری او لیری کونه

(شمیر=۸۰۵)

۴۵,۱

۳۵,۲

۱۹,۸

دنیمی کرپیری او لیری کونه (شمیر=۱۹۰)

۶۷,۴

۲۱,۱

۱۱,۶

ددماغ د نیمو کرو تراو پری کونه (شمیر=۵۶۳)

۷,۶

۶۰,۹

۳۱,۴

له Engel J Jr. څخه اصلاح شوي. دمیرگیوجراحی درملنه دوهم چاپ.

نیویارک Raven 1999

د EEG/CCTV څارنه د ناروغ د دودیزو حملو د یوې انځورونکې نمونې د ثبت لپاره اړینه ده تر څو تشخیص او د بلبندي تائید او د حملې د پیل قشري ساحه په گوته کړي. حجم ټاکونکي یا نور د MRI ځانگړي تخنیکونه بڼایي یو اړخیز هیپوکامپل اتروفي یا نورې اناتوميک ستونځې چې کیدي شي میرگي پارونکي وي روښانه کړي. د حملې په وخت PET او SPECT د گلوکوز د میتابولیزم او دماغي وینې جریان د محراقي ستونځې په بنودلو کې چې د میرگي پاروونکو دماغي برخو سره سر خوري گټور دي. عصبي رواني معاینه د محراقي رواني دندې خرابۍ، په تیره بیا ژبه او حافظه کې گټوره ده. په کاروتید کې دننه اموباربیټال پیچکاري کول (Wadatest) د ژبې او یادابنت د وړتیا د نیمې کړې د غالبوالي له پاره ډیری مهال د تیمپورل فص له ایستلو وړاندې اړین دی، خو د پاتې راغلي ازموینې پایلې روښانه نه دي. که څه هم وظیفوي MRI (fMRI) په ډاډمنه توگه د ژبې اړخ ټاکي، خو تر اوسه د یو تیمپورل فص د یادابنت د وړتیا ټاکل نه دي په ډاگه شوي.

که چیرې غیر نفوذې میتودونه له شک پرته میرگي پاروونکي برخه ونه ښيي او یا که بیلا بیل غیر نفوذې میتودونه ضد او نقیض پایلې ولري نو د داخل قحفي الکتروډونو اړتیا پیدا کیږي. داخل قحفي الکتروډونه هغه مهال هم اړین دي کله چی د پلان شوې پرې او لیرې کونې په تړاو د حیاتي دماغي دندو (ژبه، حرکي قشر) نقشه باید واخېستل شي.

د ویگس عصب لمسونه

د ویگس عصب یا لسم قحفي زوج لمسونه د طبي مقاومو قسمي حملو له پاره یوه نوې غیر فارمکولوژیک درملنه ده. د کلک جسم د پري کوني په څیر د ویگس عصب لمسونه هم یو ارامونکی پروسیجر دی، ځکه ډیر کم ناروغان له حملو څخه پوره خلاصون مومي. د ویگس عصب لمسونه د یو لمسونکي لید په واسطه چې د چپ ویگس عصب سره نښتی وي تر سره کیږي. لمسونکي اله د سيني پورتنی چپه خوا کې ځای پر ځای شوی وي. دغه اله ډیری مهال داسې برابرېږي چې هرې پنځه دقیقې د ۳۰ ثانیو لپاره یوه لمسونه وارده کړي، سره لدې هم د لمسوني ځانگړني د هر ناروغ د اړتیا سره سم برابریدلی شي. په اورا لرونکو ناروغانو کې، یوه مقناطیسی میله د ویگس د لمسوني لپاره د اړتیا په مهال کارول کیدی شي، چې بسایي د حملې له پر مختگ څخه مخنیوی وکړي. نږدې ۳۰٪ نه تر ۳۵٪ ناروغانو کې لږ تر لږه ۵۰٪ د حملو د تکرار کموالی راځي، چې په ښه ډول د نوي میرگي ضد درمل د اغیزمنتیا سره پرتله کیدی شي. ځنډنی ناوړه اغیزې یې د اواز بغوالی او په تیرولو کې ستونځې دي، چې دواړه د لمسوني په مهال زیاتېږي.

پرلپسی حملې (Status epilepticus)

اختلاجي پرلپسی حملې یوه بیړنی طبي پېښه ده، او د دې په وخت او

مناسبه توگه درملنه کي پاتی راتلنه د سختي سيستمیکي او عصبي ويجاری لامل کيږي. په کال کي لږ تر لږه ۶۵۰۰۰ د پرلپسي حملې پيښي په متحده ايالاتو کي رامینځ ته کيږي. دا هغه مهال تشخيصيږي کله چي حملې له ۱۰ دقيقو زيات دوام وکړي او يا کله چي دوه يا ډيري حملې په نږدې تسلسل سره چي تر مينځ يی شعور پيدا نشي پيښي شي.

دا کيدی شي اختلاحي يا غير اختلاحي وي. تر ټولو زيات ژوند گواښوونکی ډول، او هغه چي تر ټولو بيړنی درملني ته اړتيا لري، اختلاحي پرلپسي حملې دي، کوم چي د حملو او ميرگي سنډرومونو په څير، کيدی شي چي د ايډيوپاتيک (لکه غير محراقي) ميرگي يا په دوهم ځلي ډول د دماغ د ميرگي ټوکوونکي برخي څخه د خپریدو له کبله وي. بی اختلاجه پرلپسي حملې د تياره مغشوش حالت په څير پيښيږي د جاري عمومي بی شعوره حملو او يا د پيچلو قسمي حملو له کبله کيدی شي وي.

که څه هم په يو کلنی، کوچنيانو، او هم زړو کي ډيره وي، خو په هر عمر کي پيښيږي. له ۵۰٪ زيات اخته شوي کسان د ميرگي تاريخچه نه لري. د ميرگي د ناروغانو په نږدې ۱۰٪ کي، پرلپسي حملې لومړی څرگنديږنه وي، او نږدې ۱۵٪ د ميرگي ناروغانو کوم وخت د پرلپسي حملې يوه يا څو دورې تيرې کړي وي.

د پرلپسې حملې په دوه پر درې پېښو کې یو بیرنی لامل یا رامینځ ته کونکی فکتور، لکه سیستمیک میتابولیک بې نظمي، الکول یا بل درمل څخه ناوړه گټه اخیستنه، هایپوکسیا، د سر ضربه، انتان، یا دماغي افت، لکه دماغي سکنه یا تومور موندل کیدی شي. ځکه نو، د پرلپسې حملې ناروغانو د بیرنی ارزونې یوه برخه شونې لامل په گوته کوي (جدول ۱۰،۱).

اختلاجي پرلپسې حملې

اختلاجي پرلپسې حملې د میتابولیک او فزیالوژیک فشارونو لامل کېږي کوم چې د تل پاتې دماغي زیان سره مرسته کوي، چې هایپیرترمیا، هایپوکسیا، لاکتیک اسیدوسیز، هایپوگلاسیمیا او فشار ټیټوالی پکې گډون لري. د پلازما کتیکولامین سویه په بیرنی توگه لوړېږي او ښایي د وژونکو قلبی بې نظمیو لامل شي. مړینه ډیرې مهال د تر شا موجود حالت څخه رامینځته کېږي نه پخپله د پرلپسې حملې څخه. خو له دې سره سره پخپله د پرلپسې حملې څخه په ۲٪ نه ۳٪ کوچنیانو کې او ۱۰٪ لویانو کې مړینه پېښېږي.

جدول (۱۰،۱) د پرلپسې حملې لاملونه

تشخیص

کوچنیان (%)

لویان (%)

دماغي سكته

۳

۲۵

د درمل بدلون / نه اخیستل

۲۰

۲۰

الکول / نور درمل

۲

۱۵

د مرکزي عصبي سیستم انتان

۵

۱۰

هایپوکسیا

۵

۱۰

میتابولیک

۱۰

۱۰

تومور

<۱

۵

ضربه

۵،۳

۵

تبه/انتان

۳۵

۲

ولادي

۱۰

<۱

له *Hauser WA. Neurology. 1990;40(suppl 2):9-13* ; او
DeLorenzo RJ, Towne AR, Pellock JM, et al. Epilepsia.
1992;33(suppl 4):S15-S25 څخه اصلاح شوی.

د درملني موخه د ټول حملوي فعاليت له مينځه وړل او تر شا موجود طبي يا عصبي ستونځي پيژندل او درملنه ده. لومړنی پاملرنه يې د کوما د هر بل ناروغ په څير ده: د هوايي لارو او اکسجن تامينول، دوران ته رسيدنه او د وينې فشار ساتنه او د قلبي دندې څارنه (جدول ۱، ۱۱). وينه بايد د ميرگي ضد درمل د سويې، د وينې شمير، او عادي کيمياوي معايناتو لپاره واخيستل شي. د دماغ تصوير اخيستنه بايد په ټولو لويانو او هغو کوچنيانو کې چې بې له تېې پرلپسې حملې ولري تر سره شي.

ناروغان باید په ثابت حالت کې وي، او ډیری مهال د یو حاد دماغي افت د ردولو لپاره CT بسنه کوي. کله چې CT نورمال وي له هغه وروسته باید MRI ترسره شي. په هر تبه لرونکي ناروغ کې قطني بذل باید ترسره شي ان تر دې چې که سخایا د التهاب نښې هم نه وي موجودې. که د دماغ د انتان کلک شک شتون ولري، نو د قطني بذل بیړنۍ اړتیا پیدا کيږي، او دغه پروسیجر باید ژر تر ژره ترسره شي. که د لور داخل قحفي فشار نښې څرگندې او یا د کتلوي افت شک پیدا شي، نو ژر تر ژره باید انتي بیوتیک ورکړل او د قطني بذل وړاندې باید CT ترسره شي.

جدول (۱،۱۱) د پرلپسې حملې د درملني پروتوکول او مهال ویش د نیویارک په عصبي انستیتوت، Columbia Presbyterian طبي مرکز

وخت (دقیقې)

عمل

۵-۰

تشخیص؛ اکسجن ورکړی، ABC؛ وریدي کانولا؛ ECG څارنه

پیل کړی؛

د chem-7 (د وینې د سوډیم، پوتاشیم، کلوراید، گلوکوز، یوریا،

کریاتینین، او کاربن ډای اکساید د اندازې ټاکل)

ABG، سوپه، AED، CBC، Ca⁺⁺، mg⁺⁺؛ ټوکسیکولوژي

سکرین له پاره وینه واخلي

۱۰-۶

تيامين ۱۰۰ ملی گرامه د ورید له لاري؛ ۵۰ سي سي گلوکوز ۵٪
(D50) د ورید له لاري تر څو چي مناسب د گلوکوز سوپه
مالومه نه (Ativan (lorazepam 4 mg IV) د دوه دقیقو په
جریان کي؛ د ۸-۱۰ دقیقو کي چي کله اړتيا وي يو ځل تکرار
کړی

يا

Valium (diazepam 10 mg IV) د دوه دقیقو په جریان

کي؛ د ۵-۳ دقیقو کي چي کله اړتيا وي يو ځل تکرار کړی

۲۰-۱۰

که حالت دوام وکړي او يا په diazepam سره ودرول شوي وي،
ژر تر ژره Cerebyx (fosphenytoin 20 mg/KG) ورید
له لاري 150mg/min سره شروع کړی، ورسره د ويني فشار او
ECG څارنه

۲۰-۳۰

که حالت دوام وکړي لا نور fosphenytoin 5 mg/KG تر دوه

ځله ورکړی (ټول 30 mg/KG)

۳۰ دقیقې او له هغې وروسته

که حالت دوام وکری، اینتوبیشن تر سره او یو د لاندې څخه ورکړی (زموږ د غوښتنې په ترتیب)، ښه به وي د ECG څارنې سره:

۱.

د Phenobarbital 20 mg/KG ډوز د ورید له لارې ۵۰-۱۰۰ میلی ګرام په دقیقه. د اړتیا سره سم زیاتې 5mg/kg یو ځای ورکول کیدی شي.

یا

۲.

Midazolam جاري انفیوژن، 0.2 mg/kg ورو ورو یو ځای، بیا 0.1-2 mg/kg/h ده

یا

۳.

Propofol جاري اینفیوژن 1-5mg/kg یو ځای د ۵ دقیقو په اوږدو کې، بیا 2-4mg/kg/h

ABCs، هوايي لار دویني فشار، د زره دنده؛ ABG د شریانیوني گازات؛ D50، ۵۰٪ ډیکستروز په اوبو کې

که تاریخچه له یوې مخې ناڅرګنده وي، نو ګلوکوز باید ورکړل شي، او په لویانو کې تیامین (vit B₁) باید ترې وړاندې شي. که څه هم د میرګي

ضد درملو بیلابیل رژیمونه د پرلپسی حملې په درملنه کې اغیزمن دي، مور یې په lorazepam 0.1mg/kg سره پیل، چې وروسته ورپسې سملاسي fosphenytoin 20mg/kg د فینیتاین معادل ورکول کېږي. که ځواب نه و نو زیاتي fosphenytoin 5mg/kg، باید ورکړل شي. یوې لویې رانډومایزې د پخوانیو نظامیانو د ادارې سره په همکارۍ څیړنې وښودله چې لورازپام له یواځې فینیتاین څخه غوره دی. که څه هم دایازپام د فینیتاین سره یو ځای په ورته توګه اغیزمن دی، خو لیکونکي د لومړنۍ درملنې لپاره لورازپام غوره بولي ځکه کارونه یې اسانه ده. د لورازپام او فینیتاین کد کارول ندي ارزول شوي. د پخوانیو نظامیانو د ادارې سره په همکارۍ څیړنې د دې حالت په کنترول څومره ژر چې شونې وي ټینګار وکړ؛ ځکه د اوږده حالت درملنه په پرلپسې ډول ستونځمنه کېدله.

که د لومړنیو درملیزو هڅو وروسته حالت دوام وکړي، ناروغ باید انټیبیوسیس او د ECG څارنې لاندې په فینوباربیټال، midazolam یا propofol سره بې شعوره شي ترڅو د حملې اړوند ټول بریښنايي فعالیت خپل ډاډمن شي. د ورید له لارې والپروویټ او لیویټیراسیټام هم کارول شوي دي په تیره بیا چې فینیتاین مضاد استطباب وي. د ECG څارنه اړینه ده ځکه نږدې ۲۰٪ ناروغان چې حرکي فعالیت یې ټول ودریږي بیا هم د حملې اړوند بریښنايي تصویري دیسچارجونه لري. کله چې ناروغ ثابت او حملې کنترول شي نو تر شا موجود لامل لپاره یې

باید کلکه پلټنه ترسره شي. فاسفینیتایین د فینیتایین د فاسفیت ایستر لومړنی شکل دی. د فینیتایین پر خلاف فاسفینیتایین د ټولو دودیزو کارول کیدونکو وریدي محلولونو سره جوړدی، څرنگه چې لږ القلي خاصیت لري، نو د ډیر لږ موضعي تخریش لامل کیږي او له فینیتایین څخه په ډیره چټکتیا سره ورکول کیدی شي. ویني ته له ننوتلو وروسته په چټکی سره د فاسفیت بیلونکو انزایمونو په واسطه په ینه او سرو حجرو کې په فینیتایین بدلیږي. د فاسفینیتایین فارمکولوژیک ځانګړني د فینیتایین په څیر دي، او دوز يې په فینیتایین معادل (PE; phenytoin equivalent) سره ټاکل کیږي. بې ساري جانبي اغیزې يې په بشکتنی ملا او جنسي برخو کې چوځیدونکی او بهیدونکی احساس دی، چې ښایي د فاسفیت له کبله وي.

بي اختلاجه پرلپسي حملی

په کلینیکي ډول د دي حالت تشخیص ستونځمن دی او ډیر ځله د پیژندلو وړنه وي. ډیری مهال ناروغان د مینځني یا لوی عمر خلک وي او د پخوانیو حملو تاریخچه هم نلري. ډیری مهال يې پیل ناڅاپي وي، او ټول ناروغان رواني او سلوکي بدلونونه څرګندوي چې په دودیزه توګه له ورځو نه تر اونيو پوري دوام کوي. په غیر اختلاجي حالت کې بیداري (که څه هم سست وي) د ناروغانو یوه ځانګړنه ده، او د خوبجن حالت او کوما نه شتون د ناسم تشخیص لامل کیدی شي. که پېښه د حیرانونکي سلوک او په عاطفه کې د بدلون چې ډیری مهال ورسره برسامات، د خلکو په اړه بې ځایه شک او ویره، یا رواني حرکي ستونځې چې موم

ډوله ارتجاعیت څخه بیا د پرلپسې حرکتونو پورې بدلون مومي، څرگنده شي نو لومړنۍ پاملرنه یو رواني تشخیص ته کیږي. کله چې د یادابنت بایلنه، د ځای، وخت او شخص نه پېژندنه، او مزاجي بدلونونه غښتلي وي، نوکسبي رواني زوال، دماغي سکت، یا میتابولیک یا هم توکسیک انسپالوپاتي تشخیصي شونتیاوې دي.

کله چې د بې اختلاجه پرلپسې حملې شک را پورته شي، بیا نو تشخیص د ناروغ په اعراضې حالت او د EEG په معاینه کې د حملوي نموني په څرگندیدو پورې اړه لري. بې اختلاجه حالت د عمومي یا محراقي (ډیری مهال د تیمپورل یا فرانټل) میرګي ډیسچارج له کبله رامینځ ته کېدی شي. د بې اختلاجه پرلپسې حملې تشخیص د ورید له لارې 5-diazepam 10mg او یا lorazepam 1-2mg ته په ځواب سره تاییديږي: د EEG میرګي ډوله بدلونونه ورکيږي، او د ناروغ رواني حالت ښه کیږي، د حملې اوږدمهالی کنترول د حملې د ډول سره سم په هر یو شته درمل سره کېدی شي، ولې ښه دا ده چې داسې درمل وکارول شي چې په چټکۍ سره واخیستل شي که وریدي وي (فینوباربیتال، فینیتین، لیویتیپراسیتام، یا والپروویټ) یا د خولې له لارې (ګاباپینټین، لیویتیپراسیتام).

لاپراتواري معاینات ډیری مهال نورمال وي، ولې کله کله دوی د بې اختلاجه پرلپسې حملې یو لامل راپېژني، لکه له کیتوسیز پرته

هاپير گلايسيميا، الکترولايت بي نظمي، د درمل زهریت (د بيلگي په توگه لیتم)، دماغي افت (لکه د فرانٹل فص احتشا).

په میرگي کې د جين ميوتیشن

د میرگي په يو شمير سنډرومونو کې جنټيکي فکتورونه په کلکه سره دخپل گڼل شوي، او په غبرگونو باندې څيړنو مهم جنټيکي ټاکونکي په دواړه عمومي او قسمي میرگي گډوډيو کې تائيد شوي دي. په مونوزايگوتیک غبرگونو کې د تطابق اندازه له ۷۵٪ هم زياته او ښه روښانه ده. ارثي اړخونه د ماشومتوب بې شعوره میرگي، د تنکي ځوانی په ميوکلوټيک میرگي، سليم رولانډيک میرگي، او ايډيوپاټيک لويو حملو کې په اسانۍ سره موندل کيږي. ځيني ارثي ستونځي، لکه تيوبيرس سکليروسيز او نيوروفيبروماتوسيز د دماغي افاتو ملتيا کوي کوم چې په خپل وار د اعراضي میرگي لامل کيږي. د میرگي په ډيرو پېښو کې، که څه هم، د جنټيکي فکتورونو ونډه پېچلې ده ځکه ډير دوديز جينونه شته چې په بيلا بيلو اندازو د میرگي پيدا کيدل رامینځ ته کوي او همدارنگه د چاپيريالي اغيزو په وړاندې د دماغ په ځواب اغيزه لري. په هر يو ناروغ کې، د جنټيکي يا کسبي فکتورونو نسبي ونډه دا ټاکي چې ايا میرگي يې يو ايډيوپاټيک سنډروم دی او که يو اعراضي گډوډي ده. برسیره پردې که څه هم، داسې ښکاري چې تر يوې اندازې جنټيکي اغيزمنونکي په دواړو ايډيوپاټيک او اعراضي میرگي کې شريک دی،

لکه څنگه چې د قسمي او عمومي ميرگي لرونکو والدينو کوچنيان په زياته اندازه د حملو د خطر سره مخ دي، که څه هم دغه توپير د عمومي ايډيوپاتيک ميرگي په کورنيو کې ترټولو غټ دی. ځکه نو لويه ننگونه چې نن ورځ څيرونکي ورسره مخ دي دا ده چې وښيي چې بيل بيل جينونه څرنگه د يو کس اغيزمنيدل د کسبي دماغي پټالوژي په شتون کې يا د دماغ د حادي يا تخت حادي خرابي دندې په غبرگون کې بدلوي. که څه هم، دا اسان کار ندي، ځکه هغه جينونه چې داسې ماليکولونه encode کوي کوم چې مستقيماً د غشا او سيناپټيک دندې له لارې قشري پارونه تنظيموي او دوهم ځلي پيغام ورونکې سلسلې چې غير مستقيماً هغه پروټينونه تنظيموي چې له يو نيورون څخه بل ته د سيگنل تيريدو لامل کيږي ډير زيات دي.

جدول (۱،۱۲) هغه جينونه چې په ايډيوپاتيک انساني ميرگي کې پيژندل

شوي دي

جين

سنډروم

کروموزوم

Na⁺ channels

SCN1A

عمومي ميرگي د تبجنو حملو سره جمع (GEFS+)

2q24

SCN1A

د يو کلنی شديد ميوکلونیک ميرگي

2q

SCN2A

د نويو زيږيدلو فاميلي سليمي حملې او GEFS+

2q24

SCN1B

GEFS+

19q13

K+ channels

KCNQ2

د نوي زيږيدلي سليمي فاميلي حملې

20q13

KCNQ2

د نوي زيږيدلي سليمي فاميلي حملې

Cl- channels

CLN₂

ايدوپاتېک نامالومه ميرگي (بيلابيل ډولونه)

3q2

Ca⁺ channels

CACNA1A (P/Q)

بی شعوره میرگی او د کوچنی دماغ اړوند بی موازنه توب

19q

CACNB4

ایدیوپاتییک عمومی میرگی (بیلا بیل ډولونه)

2q22-23

Nicotinic AChR

CHRNA4

جسمی غالب د شپي مهال د فرانتل فص میرگی

20q13

CHRNB2

جسمی غالب د شپي مهال د فرانتل فص میرگی

1q

GABAA Receptor

GABRG2

GEFS+

5q34

GABRA1

دنتکی ځوانی میوکلونیک میرگی (فرانسوي کانادا پي کورنی)

Other نور

LGI1

جسمي غالب قسمي میرگی د اوریدو د بني سره

10q22-24

په ایدیوپاتیک میرگی کې یو شمیر دودیز جینونه پیژندل شوي دي چې په یواځې توګه د ارثیت وړلو لامل کیږي (جدول ۱۲، ۱). د پوتاشیم د دوه Voltage-gated چنیلونو په جینونو، KCNQ2(chr20q13) او KCNQ3(chr8q24) کې میوټیشن، د نوي زیږدلو د سلیم فامیلی اختلاجاتو لامل کیږي. د فرانتل فص جسمي غالب میرگی بیا د دوه کولینرجیک اخځو اړوندو جینونو یانې CHRNA4(chr8q24) او CHRNA4(chr8q24) کې د میوټیشن له کبله را پیدا کیږي. د عمومي میرگی سره مل د تبجنو حملو (GEFS+) یو سندروم د سوډیم د چینل له دری فرعي واحدونو SCN1A(2q24)، SCN1B(chr19q13) او SCN2A(2q24) سره تړاو لري. ورته سندروم په هغو کورنیو کې هم لیدل شوی دی چې د GABA_A اخځې د دوه فرعي واحدونو په جین کې میوټیشن لري. همدارنګه د سوډیم چینل په a1 فرعي واحد کې نوی

میوتیشن د یو کلنی د شدید میوکلونیک میرگی لامل کیږي (Dravet Syndrome). په CLCN2 جین کې چې د کلوراید چینل encode کوي میوتیشن په دې تازه وختونو کې په درې کورنیو کې چې د بیلابیل فینوتایپ ایډیوپاتیک عمومي میرگی یې لرل په گوته شوی دی. یو جسمي غالب شکل د تنکی ځوانی د میوکلونیک میرگی چې په یو فرانسوي کانادایي کورنی کې پیښیږي د GABA اخځې د a1 فرعي واحد د میوتیشن سره تړاو لري (GABARA1). د Leucine-rich gloima inactivated (LCI1) جین میوتیشن چې په 10q22-24 کروموزوم کې ځای لري د قسمي میرگی د جسمي غالب شکل چې د اوریدو ځانگړني هم ورسره وي، لامل کیږي.

رواني او رواني ټولنیز مسایل

د میرگی اغیزه د ژوند په څرنگوالي له هغو محدودیتونو څخه چې یواځې د حملو له کبله رامینځ ته کیږي زیاته ده. د میرگی تشخیص ډیر ځله نوري پایلې هم د ځان سره لري چې په پراخه اندازه د ډیرو ناروغانو ژوند بدلولی شي. د لویانو له پاره تر ټولو مهمې ستونځې کاري رتڼه او د موټر چلولو محدودیتونه دي، چې د حرکت او خپلواکۍ له مینځه تگ لامل کیږي. کوچنیان او لویان دواړه له توپیر پرته په یو ډول د ناخبره ملگرو لخوا بنایي گوبنه شي. ناروغان باید دا زده کړي چې د حمله پاروونکو حالتونو نه ځان وساتي، او د ژوند په ډول کې بدلون بنایي

اړين وي. دوديز فکتورونه چې د حملې پېښېدو شونتيا زياتوي عبارت دي له بې خوبۍ (د ژوند د ډول يا ورسره هم مهاله د خوب گډوډيو له کبله)، الکول (او نور درمل)، او رواني فشارونه (جدول ۱، ۱۳). د ميرگي ضد درملني پيروي هم يوه موضوع ده، په تيره بيا نويو خوانانو کې. رواني اعراض په تيره بيا ژور خپگان، بنسايي د اهتماماتو د ستونځمن کيدو لامل شي.

ځيني محدوديتونه له طبي نظره سم دي، لږ تر لږه د لنډ مهال لپاره. د بيلگې په توگه، کله چې حملې شعور يا قضاوت خراب کړي، نو موټر چلول او د دندو ځيني ډولونه (په لوڅو لوړو ځايو کې او د برينينا د الاتو سره کار) او يو څه نور فعاليتونه (لکه يواځې لامبو) بايد بند شي. له بلې خوا په موټر چلولو باندې قانوني محدوديتونه د متحده ايالاتو په بيلابيلو ايالاتو او د نړۍ په بيلابيلو هيوادونو کې توپير لري او ډيری يې په طبي لحاظ عادلانه نه وي. کار گمارونکي ډير ځله د حملې د فزيکي اغيزو، د مسوليت شونتيا او د بيمې د لگښتونو په اړه بې ځايه ويره لري. د معيوبو امرکايانو قانون (American with Disabilities Act) معيوبو کسانو ته د کار نه ورکولو مخنيوی کوي، که چيرې د دوی معيوبيت د دندې د اړتياوو مخنيوی ونه کړي.

جدول (۱، ۱۳) هغه فکتورونه چې د حملې قدمه راتپيوي

نادر	دوديز
------	-------

باربیچوریت پریسنودل	بی خوبه کیدل
فرط تهویه	الکول پریسنودل
حُلانده خُراغونه	فشار
پرهیز او خوراک قضا کیدل	دیهایدریشن
خُانگری عکسوی تحریکونکی	درمل او متقابلی اغیزی بی
	سیستمیک انتان
	ضربه
	خرابه تعذیه
	د درمل نه پیروی

کوچنیان خُانگری ستونخُی لری خُکه د دوی حملی توله کورنی اغیزمنوی. مور پلار بنایی، په بنه نیت سره، د زیات محدودیت له کبله کوچنی معیوب کری. دې "ناروغ" کوچنی ته خُانگری اړینه پاملرنه بنایی بی خُایه اتکا او مداخلوی سلوک تشویق کری چی په غیر ارادی دول د خویندو او ورونو تر مینخ نورمال رقابت نور هم خرابوی. درملونکی باید د ژوند د خرنغوالی له دې اړینو اندیسنو خُخه خبر وی، تر دې چی که پخپله د ناروغ یا کورنی لخوا را پورته شوی هم نه وی. ربنتیا هم، روانی ټولنیز مسایل ډیری وخت د تعقیبی لیدنو محراق جوړوی وروسته له هغی چی تشخیص وشي، لومری ارزونه ترسره او درملنه پیل شي. مور د درملونکی په مسؤلیت دومره ډیر ټینگار هم

نشو کولی چې ټولنه وپوهوي تر څو د ناسم درک او تعصب مقابله وکړي او تشې خبرې له طبي حقایقو بیلې کړي. د Epilepsy Foundation په نوم د میرګي یو بنسټ (Landover; 1-800332-1000; www.epilepsyfoundation.org) د دې د همکارانو سلسله د میرګي اړوند موادو یوه سرمایه لري چې د ناروغ، کورنۍ او عامه پوهاوي لپاره مناسب دي.

د میرګي په ناروغانو کې ژور خفګان دود دی: له نیمایي زیات نه کنترول شوي حملې لرونکي ناروغان ژور خفه وي. ان تر دې چې د ښه کنترول شویو حملو لرونکي ناروغان هم د عمومي وګړو په پرتله په زیاته اندازه په ژور خفګان اخته کېږي. د ځان وژني خطر یې درې چنده کېږي، چې تر ټولو زیاته اندازه له تشخیص وروسته شپږ میاشتو کې وي. ناروغان باید د ژور خفګان د نښو لپاره وڅارل شي او په ځانګړي ډول د مزاج اړوند وپوښتل شي، او شوني رواني لیرنه یا د خفګان ضد درمل پیلول باید په پام کې وي. د میرګي لرونکو ناروغانو لپاره رامینځ ته شوي یوه ساده چاټوونکي اله ښکاري چې ژور خفګان د بیرني او دقیق تشخیص اجازه ورکړي. په دې تازه وختونو کې FDA یو مشورتي خبر خپور کړی چې په کلینیکي څیړنو کې په شاملو ناروغانو کې په زیاته اندازه د ځان وژني فکر څرګندوي (%۰,۴۵ په هغو کې چې کوم نوی درمل ور زیاتېږي او پر وړاندې یې %۰,۲۲ په هغو کې چې placebo ورزیاتېږي). د نوي تشخیص شویو ناروغانو له پاره یې

ارزبنت روښانه نه دی، ولي عاقلانه ښکاري چې د نوي ميرگي ضد درمل د پيل سره سم ناروغان د مزاجي بدلونونو له پاره له نږدې وڅارل شي.

د ژور خفگان درملنه د حملوي ستونځې په غوره درملنه سره پيليري. باربيچوريبټ او سکسينيمايد درملونه ښايي په مزاج ناوړه اغيزه وکړي، او داسې اعراض رامينځ ته کړي چې د داخل منشا ژور خفگان پيښي وکړي. توپيراميبټ او ليويټيراسيټام هم ښکاري چې په يو کم شمير ناروغانو کې د ژور خفگان لامل شي، پداسې حال کې چې لاموترايجين کله کله ژور خفگان ښه کوي. همدارنگه ليويټيراسيټام د نادر جنون سره هم تړاو لري که څه هم درې کريز د خفگان ضد درمل (TCA) د ميرگي په تجربوي نمونو کې د حملې قدمه راټيټوي، خو دا يوه عملي انديښنه نده، ځکه دوی ډير لږ د حملې لامل کيږي او يا په انسانانو کې د حملې د تکرار د زياتيدو لامل کيږي. مونوامين اکسايډيز (MAO) نهې کونکي نه د حملې لامل کيږي او نه د حملې تکرار زياتوي. عصري برينښنايي-اختلاحي درملنه د ميرگي د بدتريدو لامل نه کيږي. مور د حملې د بدتريدو پرته ټول موجود د سيروتونين د دوباره جذب نهې کونکي (SSRI) کارولي دي.

د ميرگي او سايکوسيز تر مينځ اړيکې بحث ټوکوونکي دي. هيڅ ډاډمن شواهد نه ښيي چې د حملو تر مينځ سايکوسيز د ميرگي څرگندونه ده،

خو ځيني احصايوي ځانگړني له اندازې زياتي د ميرگي ناروغانو ته اړوند کيږي. سره لدې هم، له حملې وروسته سايکوسيز د ميرگي بڼه پيژندل شوی او پخپله محدوديدونکی اختلاط دی. لامل يې ندی پيژندل شوی خو بڼايي دا د حملې وروسته شلتوب (Todd Paresis) يو سلوکي انډول وي. اعراض په دوديزه توگه ۲۴ نه تر ۷۲ ساعته وروسته له يوې روښانه دورې څخه څرگنديږي چې د يوې اوږدې حملې يا د حملو له يوې دستې نه وروسته وي او په هغو ناروغانو کې چې د دماغ د التهاب يا عصبي رواني ستونځو کورنی تاريخچه ولري دود دی. له حملې وروسته سايکوسيز هغه مهال ډير دود دی چې د څارنې په بنسټ يې ځای نا څرگند وي، په دې مانا چې پراخي، دوه اړخيزې ځای په ځای شوي ميرگي توکوونکې شبکې بڼايي د خطر يو فکتور وي. هذيانات، او د يو چا په اړه شک او ويره دود وي. دغه سايکوسيز پخپله محدوديدونکی، چې زياتر يو څو ورځې وي، ولي کيدی شي اعراض له يوې نه تر دوه او نيو دوام وکړي. په هالوپيريډال يا ريسپيريډون سره درملنه ډيری مهال اغيزمنه وي. په هغو پيښو کې چې له حملې وروسته سايکوسيز د حملو له دستې وروسته په منظم ډول رامینځ ته کيږي، په کمه اندازه ريسپيريډون سره ځنډنی درملنه مرستندويه کيدی شي. اوږد مهالی ټينگار بايد د حملو په کنترول باندې وي. د نيورولپيټيک درملو ځينې ډولونه (Butyrophenone, Phenothiazine او Clozapine) په تجربوي حيواناتو کې د حملې قدمه نيټوي او کله کله په بې ميرگي ناروغانو کې د حملې د پيدا کيدو لامل کيږي.

ډیری پېښې د لوړ دوز یا په دوز کې د چټک زیاتوالي سره تړاو لري. د کلوزاپین د شوني استثنا، سره سره، لږ شواهد د دې انگیرني ملاتړ کوي چې د نیورولیبیټیک درملو مناسب او محافظوي کارونه هم د میرګي په ناروغانو کې د حملو تر مینځ تهاجمي سلوک ډیر دود نه وي. لارښود شوی یرغل د حملو په جریان کې د شدید میرګي په ناروغانو کې له ۰,۰۲٪ څخه لږ پېښیږي؛ دا نږدې د میرګي په ټول نفوس کې ډیر لږ دود دی. نه لارښود شوي ټیله کونه او مقاومت کله کله له حملې وروسته هغه مهال پېښیږي چې د مغشوش ناروغ د را ایسارولو هڅه کیږي.

د درمل نه پیروي

د ناڅاپي حملو تر ټولو دودیز لامل د ورکړل شوي درملیز رژیم نه پیروي ده. یواځې نږدې ۷۰٪ ناروغان د میرګي ضد درمل د لارښوونې سره سم خوري. د فینیتایین یا کاربامازپین، سره نه پیروي داسې پوهیدل کیدی شي کله چې پرلپسې د وینې کچې له ۲۰٪ زیات بدلون ومومي، پداسې حال کې چې په ورته مهال نمونې واخیستل شي او دوز هم بدلون نه وي موندلی. په دوامدار ډول د میرګي ضد درمل ټیټې کچې پداسې حال کې چې دوز هم زیاتیري په دودیزه توګه د خرابې پیروي څرګندوی دي. که څه هم، د فینیتایین سره پاملرنه په کار ده، ځکه تر ۲۰٪ ناروغان د بې کاره جذب یا چټک میتابولیزم له کبله ټیټې کچې لري. نه پیروي په

خانگري ډول په نوي ځوانانو او زړو کسانو کې دود ده، کله چې حملې لږې تکراريدونکې يا نه معيوبونکې بنسکاره شي، کله چې د ميرگي ضد درمل د ورځې څو ځله بايد واخيستل شي، او کله چې زهري اغيزي دوام وکړي. د درمل پيروي د ناروغ په پوهولو، د درملني رژيم په ساده کولو، او د دوز مهال وپيش د ناروغ د ورځيني عادت سره سم برابرولو سره ښه کيدی شي. د څه شي وراچولو لپاره کوچنی استوانوي صندوق (Pillbox) نومي الهي چې ناروغ ته د مهال وپيش سره سم دوز ور يادوي گټورې دي.

پای

Reference:

Rowland, L. P. Pedley, T. A. Merritt's
Neurology(2010), 12th Edition. Philadelphia:
Lippincott Williams and Wilkins. pages: 2435-2494

د ژباړوونکي لنډ ژوند لیک

پوهیالی ډاکتر محمد ابراهیم د محمد ایوب زوی
په ۱۳۶۵ لمریز لیردیز کال د خوست ولایت
موسی خیلو ولسوالۍ په یوه دینداره کورنۍ

کې زیږیدلی. په ۱۳۷۲ لمریز لیردیز کال کې یې د خوست ولایت مرکز
کونډیو لومړنی ښوونځی پیل کړ او په ۱۳۷۷ لمریز لیردیز کال کې له
دې لومړني ښوونځي د شپږم ټولگي څخه د خوست ولایت د مرکز
غرغښت لیسې ته لاړ او تر ۱۳۸۰ لمریز لیردیز کال پورې یې په
نوموړي ښوونځي کې خپلې زده کړې تر نهم ټولگي پورې ورسولي
خو د وخت د شته کورنیو ستونځو له کبله اړ شو او د خوست ولایت
مرکز د لکنو لیسې ته لاړ، په ۱۳۸۳ لمریز لیردیز کال کې له نوموړي
ښوونځي څخه په عالی درجه فارغ شو. په ۱۳۸۴ لمریز لیردیز کال
کې یې د خوست ولایت د شیخ زاید پوهنتون د طب پوهنځي ته لار
وموندله او په ۱۳۹۰ لمریز لیردیز کال کې په بریالیتوب سره له
نوموړي پوهنځي څخه فارغ او په ۱۳۹۱ لمریز لیردیز کال په همدې
پوهنځي کې د رسمي استاد په توگه په دنده وگمارل شو. نوموړي
وراندې له دې د خپلو زده کړو په مهال هم د نورو له پاره په بیلابیلو
ښوونځیو او لنډ مهاله کورسونو کې د استاد په توگه خدمت تر سره
کړی او په علمي ډگر کې د هیواد د بچیانو د لاس نیوي ویاړ لري.

Abstract

The translation of this booklet under the name of EPILEPSY from a well-known American book of neurology (Merritt's Neurology) into Pashto was a great and first time effort for me yet an inspiring step to be taken in my academic life. I choose it because it was a hot topic in the society while there is very little written work on it, and neuropsychiatry department of Kabul Medical University acknowledged it as my first year academic responsibility. This booklet gives a comprehensive account of epilepsy; its introduction, classification, diagnosis, drugs (in details: their side effects, choice etc.), surgical procedures (in short), genetic relation and whatever appropriate thereabout. Furthermore it is part of our medical faculty's curriculum and can be used by medical students as well as other medical professionals such as clinicians, neurologists and others interested in it.

Dr. Mohammad Ibrahim

Book Name Epilepsy
Author Dr M Ibrahim
Publisher Shaikh Zayed University, Khost, Medical Faculty
Website www.szu.edu.af
Published 2017
Copies 1000
Download www.ecampus-afghanistan.org
Printed at Afghanistan Times Printing Press, Kabul

If you want to publish your textbooks please contact us:

Dr. Yahya Wardak, Ministry of Higher Education, Kabul

Office 0756014640

Email textbooks@afghanic.de

All rights reserved with the author.

Printed in Afghanistan 2017

ISBN 978-9936-633-02-5